**Europos Parlamentas**
2024-2029

**PRIIMTI TEKSTAI**

# P10_TA(2026)0157

## Kaip užtikrinti tvarią ES gyvulininkystės sektoriaus ateitį, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti aprūpinimą maistu, ūkininkų atsparumą ir gyvūnų ligų keliamus iššūkius?

### 2026 m. balandžio 30 d. Europos Parlamento rezoliucija „Kaip užtikrinti tvarią ES gyvulininkystės sektoriaus ateitį, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti aprūpinimą maistu, ūkininkų atsparumą ir gyvūnų ligų keliamus iššūkius?“ (2025/2053(INI))

*Europos Parlamentas*,

– atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 38 ir 39 straipsnius, kuriais nustatoma bendra žemės ūkio politika (BŽŪP) ir jos tikslai,

– atsižvelgdamas į 2021 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/2115, kuriuo nustatomos valstybių narių pagal bendrą žemės ūkio politiką rengtinų strateginių planų (BŽŪP strateginių planų), finansuotinų iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP), rėmimo taisyklės ir panaikinami reglamentai (ES) Nr. 1305/2013 ir (ES) Nr. 1307/2013[1],

– atsižvelgdamas į 2021 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/2116 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013[2],

– atsižvelgdamas į 2021 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/2117, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas, (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų, (ES) Nr. 251/2014 dėl aromatizuotų vyno produktų apibrėžties, aprašymo, pateikimo,

---

1 OL L 435, 2021 12 6, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj.
2 OL L 435, 2021 12 6, p. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.

ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos ir (ES) Nr. 228/2013, kuriuo nustatomos specialios žemės ūkio priemonės atokiausiems Sąjungos regionams[3],

– atsižvelgdamas į 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2024/1468, kuriuo dėl geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės standartų, klimatui, aplinkai ir gyvūnų gerovei naudingų sistemų, BŽŪP strateginių planų dalinių pakeitimų ir tų planų peržiūros, taip pat kontrolės ir nuobaudų netaikymo iš dalies keičiami reglamentai (ES) 2021/2115 ir (ES) 2021/2116[4],

– atsižvelgdamas į 2024 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2024/3012, kuriuo sukuriama Sąjungos ilgalaikio anglies dioksido absorbavimo, anglies kaupimo ūkininkavimo ir anglies saugojimo produktuose sertifikavimo sistema[5],

– atsižvelgdamas į 2025 m. vasario 19 d. Komisijos komunikatą „Žemės ūkio ir maisto produktų gamybos vizija. Ateities kartoms patrauklaus ūkininkavimo ir žemės ūkio maisto produktų sektoriaus kūrimas bendromis jėgomis“ (COM(2025)0075),

– atsižvelgdamas į 2024 m. rugsėjo 4 d. paskelbtą galutinį pranešimą dėl strateginio dialogo dėl žemės ūkio ateities ES „Bendra ūkininkavimo ir apsirūpinimo maistu sistemos perspektyva Europoje“[6],

– atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/429 dėl užkrečiamųjų gyvūnų ligų, kuriuo iš dalies keičiami ir panaikinami tam tikri gyvūnų sveikatos srities aktai („Gyvūnų sveikatos teisės aktas“)[7],

– atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2020/2002, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/429 taikymo taisyklės, susijusios su pranešimu apie į sąrašą įtrauktas ligas ir ataskaitų dėl jų teikimu Sąjungoje, Sąjungos priežiūros programų ir likvidavimo programų ir ataskaitų teikimo formatu ir procedūromis, liga neužkrėstos

---

3 OL L 435, 2021 12 6, p. 262, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2117/oj.

4 OL L, 2024/1468, 2024 5 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj.

5 OL L, 2024/3012, 2024 12 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj.

6 Strateginis dialogas dėl žemės ūkio ateities ES, https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/171329ff-0f50-4fa5-946f-aea11032172e_en?filename=strategic-dialogue-report-2024_en.pdf.

7 OL L 84, 2016 3 31, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj.

teritorijos statuso pripažinimo paraiškos formatu ir procedūromis ir kompiuterine informacine sistema[8],

– atsižvelgdamas į 2019 m. gruodžio 17 d. Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2020/689, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/429 tam tikrų į sąrašą įtrauktų ir naujų ligų priežiūros, likvidavimo programų ir liga neužkrėstos teritorijos statuso taisyklės[9],

– atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas)[10],

– atsižvelgdamas į 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/99/EB dėl zoonozių ir zoonozių sukėlėjų monitoringo, iš dalies keičiančią Tarybos sprendimą 90/424/EEB ir panaikinančią Tarybos direktyvą 92/117/EEB[11],

– atsižvelgdamas į 2019 m. gruodžio 17 d. Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2020/687, kuriuo dėl tam tikrų į sąrašą įtrauktų ligų prevencijos ir kontrolės taisyklių papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/429[12],

– atsižvelgdamas į 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyvą 98/58/EB[13] dėl ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos, 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1/2005[14] dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas ir iš dalies keičianti direktyvas 64/432/EEB ir 93/119/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1255/97, ir 2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1099/2009[15] dėl žudomų gyvūnų apsaugos,

---

8 OL L 412, 2020 12 8, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/2002/oj.
9 OL L 174, 2020 6 3, p. 211, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/689/oj.
10 OL L 300, 2009 11 14, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1069/oj.
11 OL L 325, 2003 12 12, p. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/99/oj.
12 OL L 174, 2020 6 3, p. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/687/oj.
13 OL L 221, 1998 8 8, p. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/58/oj.
14 OL L 3, 2005 1 5, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2005/1/oj.
15 OL L 303, 2009 11 18, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1099/oj.

– atsižvelgdamas į 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82/EB[16],

– atsižvelgdamas į 2023 m. birželio 13 d. Tarybos rekomendaciją dėl ES veiksmų, kuriais siekiama kovoti su atsparumu antimikrobinėms medžiagoms, stiprinimo laikantis bendros sveikatos koncepcijos[17],

– atsižvelgdamas į 2020 m. lapkričio 17 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2020/1729 dėl zoonozinių ir komensinių bakterijų atsparumo antimikrobinėms medžiagoms stebėsenos ir ataskaitų teikimo bei įgyvendinimo sprendimo 2013/652/ES panaikinimo[18],

– atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 11 d. paskelbtą Komisijos pranešimą „Racionalaus antimikrobinių medžiagų naudojimo veterinarijoje gairės“ (2015/C 299/04)[19],

– atsižvelgdamas į ES Tarybai pirmininkaujančios Belgijos rekomendacijas, pateiktas po 2024 m. sausio 24 d. įvykusios ministrų konferencijos gyvūnų ligų klausimais, kuriose teigiama, kad biologinis saugumas ir vakcinacija turėtų tapti masiniam skerdimui alternatyvių strategijų ramsčiais valdant infekcines epidemijas ūkiuose,

– atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 15 d. Komisijos komunikatą pavadinimu „Kovos su atsparumo antimikrobinėms medžiagoms keliamomis grėsmėmis veiksmų planas“ (COM(2011)0748),

– atsižvelgdamas į 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas ir iš dalies keičiantį Direktyvas 64/432/EEB ir 93/119/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1255/97,

– atsižvelgdamas į savo 2023 m. spalio 19 d. rezoliuciją dėl kartų kaitos ES ateities ūkiuose[20],

– atsižvelgdamas į 2023 m. birželio 14 d. rezoliuciją „Apsirūpinimo maistu saugumo ir ilgalaikio ES žemės ūkio atsparumo užtikrinimas“[21],

---

16 OL L 4, 2019 1 7, p. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj.
17 OL C 220, 2023 6 22, p. 1.
18 OL L 387, 2020 11 19, p. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1729/oj.
19 OL C 299, 2015 9 11, p. 7.
20 OL C, C/2024/2658, 2024 4 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.
21 OL C, C/2024/483, 2024 1 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/483/oj.

– atsižvelgdamas į savo 2022 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją „Ilgalaikė ES kaimo vietovių vizija: stipresnės, sujungtos, atsparios ir klestinčios kaimo vietovės iki 2040 m.“[22],

– atsižvelgdamas į savo 2022 m. lapkričio 24 d. rezoliuciją dėl gyvulininkystės ir stambiųjų plėšrūnų apsaugos Europoje[23],

– atsižvelgdamas į savo 2022 m. vasario 16 d. rezoliuciją dėl ūkinių gyvūnų gerovės įgyvendinimo ataskaitos[24],

– atsižvelgdamas į savo 2022 m. sausio 20 d. rekomendaciją Tarybai ir Komisijai išnagrinėjus įtarimus dėl Sąjungos teisės pažeidimų ir netinkamo administravimo taikant Sąjungos teisę atvejų, susijusių su gyvūnų apsauga juos vežant Sąjungoje ir už jos ribų[25],

– atsižvelgdamas į 2021 m. gruodžio 14 d. Tyrimo komiteto transportuojamų gyvūnų apsaugos klausimais galutinę ataskaitą dėl įtarimų dėl Sąjungos teisės pažeidimų ir netinkamo administravimo taikant Sąjungos teisę atvejų, susijusių su gyvūnų apsauga juos vežant, tyrimo,

– atsižvelgdamas į savo 2021 m. vasario 10 d. rezoliuciją dėl naujo žiedinės ekonomikos veiksmų plano[26],

– atsižvelgdamas į savo 2023 m. spalio 19 d. rezoliuciją „Europos baltymų strategija“[27],

– atsižvelgdamas į Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos (WOAH) standartus, nustatytus Sausumos gyvūnų sveikatos kodekse,

– atsižvelgdamas į 2023 m. Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) paskelbtą ataskaitą „Contribution of Terrestrial animal source food to healthy diets for improved nutrition and health outcomes – An evidence and policy overview on the state of knowledge and gaps“ („Maisto produktų iš sausumos gyvūnų įnašas į sveiką mitybą siekiant geresnių mitybos ir sveikatos rezultatų. Žinių būklės ir spragų įrodymai ir politikos apžvalga“),

– atsižvelgdamas į 2025 m. gegužės mėn. priimtą WOAH rezoliuciją Nr. 29 „Veterinary Vaccines and Vaccination: from science to action – reflections for change“ („Veterinarinės vakcinos ir skiepijimas: nuo mokslo prie veiksmų. Apmąstymai siekiant pokyčių“),

– atsižvelgdamas į 2021 m. gruodžio 8 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto (EESRK) priimtą informacinį pranešimą

---

22 OL C 177, 2023 5 17, p. 35.
23 OL C 167, 2023 5 11, p. 77.
24 OL C 342, 2022 9 6, p. 45.
25 OL C 336, 2022 9 2, p. 20.
26 OL C 465, 2021 11 17, p. 11.
27 OL C, C/2024/2657, 2024 4 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2657/oj.

„Benefits of extensive livestock farming and organic fertilizers in the context of the European Green Deal“ („Ekstensyviosios gyvulininkystės ir organinių trąšų nauda įgyvendinant Europos žaliąjį kursą“),

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,

– atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą (A10-0088/2026),

A. kadangi gyvulininkystės sektorius jau ilgą laiką yra vienas esminių ES žemės ūkio ramsčių, ypač kaimo vietovėse, ir svariai bei unikaliai prisideda prie didelės ES ekonomikos dalies; kadangi gyvulininkystės ir produktų vertė 2023 m. sudarė 214,3 mlrd. EUR, t. y. 40 proc. visos tų metų ES žemės ūkio produkcijos, ir kadangi augalininkystės pelningumas ir tvarumas priklauso nuo atsparios gyvūninės produkcijos;

B. kadangi gyvulininkystės sektoriaus žemės ūkio vertės grandinė yra ilga ir sudėtinga, joje dalyvauja daug subjektų – nuo veisimo, pašarų ir gyvūnų sveikatos sektorių iki ūkininkų ir su gyvūnine produkcija susijusios perdirbimo pramonės (pieno ir mėsos perdirbimo, pašarų ir šalutinių gyvūninių produktų) – ir ji yra labai svarbi ES inovacijų, apyvartos ir užimtumo požiūriu;

C. kadangi sąžiningos gyvūninių produktų kainos ir regioninės vertės grandinės gali apsaugoti ūkininkų pajamas; kadangi gyvulininkystės sektoriaus žemės ūkio vertės grandinėje dalyvauja įvairūs subjektai, pradedant nuo pirminės grandies sektorių (veisimo, pašarų ir gyvūnų sveikatos) ir baigiant ūkininkais ir galutinės grandies maisto produktų perdirbimo sektoriumi, ir ji yra viena pagrindinių ES vertės grandinių apyvartos ir užimtumo požiūriu, atsižvelgiant į nuolatinį žmogaus dalyvavimą gamybos procese, labai prisidedanti prie ES apsirūpinimo maistu saugumo ir suverenumo bei savarankiškumo baltymų srityje;

D. kadangi vietos skerdyklos gali labai prisidėti prie regioninės pridėtinės vertės, sutrumpinti tiekimo grandines ir sumažinti išmetamą teršalų kiekį, susijusį su mėsos produktų vežimu, nes regioninės skerdyklos gali geriau atitikti konkrečius atskirų regionų rinkos poreikius ir skatinti paklausa grindžiamą gamybą;

E. kadangi gyvulininkystė labai svarbi daugeliui Europos regionų, kurių daugumai gresia depopuliacija; kadangi 58 proc. Europos ūkių laiko gyvūnus; kadangi mišrūs ir specializuoti gyvulininkystės ūkiai sudaro 40,9 proc. Europos ūkių, o Europos gyvulininkystės ūkiuose dirba apie keturis milijonus žmonių (samdomų ir nesamdomų); kadangi per pastaruosius 20 metų ES neteko 37 proc. ūkininkų, o ūkininkų pajamos iš vieno hektaro sumažėjo 12 proc.;

F. kadangi daugelyje ES regionų, pvz., kalnuotose, vidaus sausumos ir kaimo vietovėse ir keliuose atokiausiuose regionuose, gyvulininkystė

yra vienintelė perspektyvi ekonominė veikla ir atlieka esminį vaidmenį išlaikant gyventojus, išsaugant biologinę įvairovę, išsaugant tradicinius kraštovaizdžius ir skatinant kitą vietos ekonominę veiklą; kadangi atokiausiems regionams ir saloms skirtos programos (POSEI) finansiniai asignavimai turi būti pakoreguoti atsižvelgiant į infliacijos sukeltą devalvaciją, kad ji galėtų atlikti savo vaidmenį – remti atokiausių regionų ūkininkus ir gyvulių augintojus;

G. kadangi gyvulininkystės sektorius teikia klimato srities ir aplinkosauginę naudą, nes sekvestruojamas anglies dioksidas, reguliuojami vandens srautai ir gerinama vandens kokybė, saugoma biologinė įvairovė, užkertamas kelias miškų gaisrams, kaimo vietovėse išlaikomi gyventojai ir išlaikomi įvairinti ir atviri kraštovaizdžiai, visų pirma nepalankioje padėtyje esančiose ir kalnuotose vietovėse;

H. kadangi monogastrinių rūšių gyvūnų, pvz., kiaulių ir naminių paukščių, išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis yra mažesnis dėl jų veiksmingų pašarų sąnaudų ir jie gali toliau prisidėti prie žiediškumo, nes jų pašaruose naudojami atliekų srauto produktai, o jų mėšlas yra natūrali trąša, naudojama augalininkystėje; kadangi kelių Europos gyvulininkystės gamybos modelių veiksmingumas klimato atžvilgiu, kiek tai susiję su genetika, technologijomis, inovacijomis ir žiniomis, yra labai svarbus pasaulinei gamybai ir jos tvarumui;

I. kadangi ES yra antra pagal dydį mėsos gamintoja po Kinijos, bet lenkia Jungtines Valstijas, o ES gyvulininkystės sistemos labai prisideda prie ES ekonomikos, prekybos ir susijusių darbo vietų kūrimo ir palaiko pažangiausius pasaulyje gyvūnų gerovės, veiksmingumo ir tvarumo standartus;

J. kadangi kiauliena ir paukštiena sudaro didelę ES pagaminamos mėsos dalį, o tai atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant apsirūpinimo maistu saugumą, siūlant įperkamus produktus Europos vartotojams ir išsaugant daugelio ūkininkų pragyvenimo šaltinius; kadangi padidinus tradicinių sistemų tvarumą bus galima iš esmės pagerinti tvarumą, o tai bus naudinga plačiai vartotojų bazei, įskaitant mažesnes pajamas gaunančius vartotojus, užtikrinant, kad gyvūniniai baltymai išliktų įperkami ir prieinami visiems ES piliečiams;

K. kadangi 2023 m. ES buvo 133 mln. kiaulių, 74 mln. galvijų, 58 mln. avių, 11 mln. ožkų ir apie 1,63 mlrd. naminių paukščių;

L. kadangi 2023 m. ES pagamino 40,7 mln. tonų mėsos, kurią sudarė kiauliena (50 proc.), paukštiena (32 proc.), jautiena (15 proc.) ir aviena bei ožkiena (1 proc.);

M. kadangi ES yra didžiausia pasaulyje karvių pieno gamintoja, kuriai tenka daugiau kaip 20 proc. pasaulinės pieno pasiūlos, ir užima pirmaujančią poziciją tarptautinėje pieno prekyboje, kuriai tenka daugiau kaip 30 proc. pasaulinio pieno eksporto;

N. kadangi ES grynasis gyvūninių produktų eksportas nuo 2000 m. padidėjo daugiau nei tris kartus ir 2024 m. pasiekė 37,8 mlrd. EUR (išskyrus Bendrijos vidaus prekybą), atsižvelgiant į tai, kad pagal naujausius FAO scenarijus[28] numatoma, jog pasaulinė mėsos, pieno produktų ir kiaušinių paklausa iki 2050 m. padidės 25–50 proc.;

O. kadangi 2023 m. ES importavo beveik 900 000 tonų paukštienos, daugiau kaip 340 000 tonų jautienos ir apie 150 000 tonų avienos;

P. kadangi gyvūniniai produktai su geografinėmis nuorodomis (GN) sudaro beveik 20 proc. visų ES GN ir turi didelę pridėtinę vertę kaimo ekonomikai, kuri atspindi ne tik jų ekonominę svarbą, bet ES maisto paveldo kultūrinę vertę;

Q. kadangi su kainomis nesusijęs konkurencingumas, įskaitant aukštus standartus, susijusius su produktų sauga, atsekamumu ir kokybe, yra pagrindinis ES gyvulininkystės bruožas, tačiau dėl jo patiriamos didesnės gamybos sąnaudos bei padidėja produktų kainos, palyginti su ES prekybos partneriais; kadangi šių aukštų ES aplinkos, maisto saugos ir gyvūnų gerovės standartų laikymasis daro poveikį tarptautiniam ES gyvulininkystės sektoriaus konkurencingumui, todėl derantis dėl prekybos susitarimų ir juos sudarant tam reikia skirti ypatingą dėmesį;

R. kadangi gyvulių augintojai susiduria su teisėkūros našta, nes reikalavimų laikymasis reikalauja sąnaudų, o nuolatiniai teisės aktų pakeitimai lemia netikrumą, kai kalbama apie brangias investicijas; kadangi stabili teisės aktų sistema yra esminė garantija Europos ūkininkams, siekiantiems planuoti iš anksto ir išlaikyti bei padidinti savo gamybos potencialą;

S. kadangi ES žemės ūkio skatinimo politika atlieka svarbų vaidmenį didinant kokybiškų Europos žemės ūkio maisto produktų, įskaitant gyvūninius produktus, matomumą ir konkurencingumą tiek vidaus rinkoje, tiek tarptautiniu lygmeniu; kadangi ši politika ir jos remiamas eksportas į pagrindines rinkas yra svarbus veiksnys siekiant padidinti ūkininkų pajamas ir sudaryti jiems sąlygas toliau investuoti į savo ūkių modernizavimą;

T. kadangi ūkinių gyvūnų skaičius, ūkių ir bandų dydis, sektorių specializacijos laipsnis ir gamybos intensyvumas, matuojamas sutartinių ūkinių gyvūnų skaičiumi viename hektare, ir pievų dalis naudojamose žemės ūkio naudmenose (NŽŪN) labai skiriasi įvairiose valstybėse narėse, taip pat pačių valstybių narių skirtinguose regionuose;

U. kadangi gyvulininkystės sektoriuje, visų pirma mažuose ir vidutinio

---

28 FAO, „The future of food and agriculture – Alternative pathways to 2050“ („Maisto ir žemės ūkio ateitis. Alternatyvūs scenarijai iki 2050 m.“), https://www.fao.org/global-perspectives-studies/resources/detail/en/c/1157074/.

dydžio ūkiuose, šiuo metu susiduriama su keliomis ekonominėmis, aplinkos ir socialinėmis problemomis;

V. kadangi per pastarąjį dešimtmetį ūkinių gyvūnų skaičius sumažėjo, o Eurostato statistiniai duomenys rodo, kad 2014–2024 m. kiaulių populiacija sumažėjo 8,1 proc., galvijų – 8,7 proc., ypač per pastaruosius ketverius metus, avių – 9,4 proc., o ožkų – 16,3 proc.; kadangi vienintelė išimtis yra naminių paukščių sektorius, kuriame populiacija padidėjo;

W. kadangi savo žemės ūkio ir maisto sektoriaus strategijoje Komisija pabrėžia, kad reikia ilgalaikės gyvulininkystės sektoriaus vizijos, ir pradėjo vykdyti su gyvulininkyste susijusią darbo kryptį, kurioje nagrinėjamos konkurencingo ir tvaraus ES gyvulininkystės sektoriaus politikos kryptys;

X. kadangi gyvūniniai produktai, vartojami pagal Pasaulio sveikatos organizacijos gaires, prisideda prie subalansuotos ir maistingos mitybos, nes yra svarbus pagrindinių maisto medžiagų, pvz., aukštos kokybės baltymų, vitaminų ir mineralų, šaltinis;

Y. kadangi tikimasi, kad per ateinančius 30 metų pasaulinis gyvūninių baltymų vartojimas didės, o dėl to kartu su didėjančiu pasaulio gyventojų skaičiumi labai padidės paklausa; kadangi ES gyvulininkystė, kaip esminis kokybiškų vietoje gaminamų baltymų šaltinis, turėtų būti pripažinta strateginiu ramsčiu stiprinant ES suverenumą baltymų srityje ir didinant ekonominį atsparumą, strateginę autonomiją ir socialinę atsakomybę;

Z. kadangi labai svarbu, kad ES, kuri yra viena iš veiksmingiausių gyvūninių baltymų gamintojų pagal išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, išsaugotų savo gebėjimą tvariai gamintis gyvūninius baltymus, nes sumažėjus vidaus gamybai arba perkėlus gamybą į regionus, kuriose sistemos yra mažiau veiksmingos, tikėtina, kad padidėtų pasaulinis išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis;

AA. kadangi, Komisijos teigimu, ES apsirūpina tik 75 proc. žalių baltymų šaltiniais ir tebėra priklausoma nuo importo dėl daugiau kaip 70 proc. savo augalinių baltymų poreikių, pvz., sojos miltų ir kitų aliejingųjų sėklų produktų, todėl Europos žemės ūkio sektorius yra labai pažeidžiamas, be kita ko, dėl geopolitinio nestabilumo, prekybos apribojimų ir tiekimo grandinės sutrikimų;

AB. kadangi gyvulių augintojų skaičius ES sparčiai mažėja dėl ekonominių sunkumų, ypač susijusių su ribotu pelningumu, taip pat dėl nepakankamo sektoriaus patrauklumo, problemų, kurias kelia pernešėjų platinamų ir kitų gyvūnų ligų plitimas, ir nepakankamos kartų kaitos; kadangi ES labai trūksta veterinarijos gydytojų, besispecializuojančių ūkinių gyvūnų srityje; kadangi tai, kad ūkininkai atsisako gyvulininkystės, taip pat dažnai susiję su gamybos koncentracija dideliuose ūkiuose ir žemės ūkio sektoriuje

nedalyvaujančių kaimynų spaudimu, įskaitant protestus dėl gyvulininkystei ir žemės ūkiui būdingų nepatogumų, pvz., kvapų, triukšmo ir dulkių;

AC. kadangi šiomis aplinkybėmis labai svarbu didinti sektoriaus patrauklumą remiant pajamas, racionalizuojant biurokratiją, teikiant tikslines paskatas ir gerinant gyvenimo sąlygas kaimo vietovėse, siekiant užtikrinti, kad gyvulininkystė būtų perspektyvi ir padėtų užtikrinti ES teritorinę sanglaudą;

AD. kadangi viena iš pagrindinių problemų, su kuriomis susiduria Europos gyvulininkystės sektorius, yra nepakankama jaunimo ir naujų ūkininkų įtrauktis, taip pat darbo jėgos trūkumas; kadangi dėl to būtina sudaryti palankesnes sąlygas ūkių steigimų ir perėmimui, teikiant tikslinę paramą veiklai pradėti, kartu kovojant su pernelyg dideliu gyvulių augintojų įsiskolinimu; kadangi iš ūkininkavimo gaunamų pajamų nepakanka, kad į šį sektorių būtų pritraukta kvalifikuota darbo jėga;

AE. kadangi ES gyvulininkystės sektoriuje dirba daugiau moterų nei bet kada anksčiau ir jų aktyvus dalyvavimas turėtų būti remiamas ir skatinamas, o jų indėlis geriau pripažįstamas;

AF. kadangi žemės ūkio maisto produktų kooperatyvai yra gyvulių augintojų, kurie nusprendžia suvienyti jėgas, kad kartu prekiautų savo produktais, vykdytų bendras investicijas, kuriomis sukuriama didesnė vertė nariams, ir teiktų paslaugas bei finansavimą, kuriuos kitus atveju būtų labai sunku gauti, įsteigtos įmonės;

AG. kadangi tiesioginių išmokų ir visų subsidijų, įskaitant paramą investicijomis, dalis sudaro didelę grynųjų ūkių pajamų, gaunamų iš gyvulininkystės ir mišriojo ūkininkavimo, dalį, o tai rodo, kad jų vaidmuo yra labai svarbus; kadangi BŽŪP paramos nepakanka siekiant sustabdyti gamybos ir ūkininkų skaičiaus mažėjimą ir pritraukti jaunimą į gyvulininkystę, todėl svarbu papildyti ūkininkų pajamas, gaunamas tik iš rinkos, tiek iš viešosios paramos, pasitelkiant įvairinimą, pvz., kaimo turizmą, ir rizikos valdymo priemones, kad būtų padidintas jų konkurencingumas, pelningumas ir ilgalaikis atsparumas;

AH. kadangi, nors kaina tebėra pagrindinis lemiamas veiksnys priimant sprendimus dėl pirkimo, tikimasi, kad tvarumo ir sveikatos klausimai atliks svarbesnį vaidmenį, o tai suformuos mėsos ir pieno produktų gamybos modelius ir vartojimo modelius ES;

AI. kadangi gyvūnų gerovė labai svarbi gyvulininkystės ateičiai, kuri turi būti plėtojama siekiant pagerinti ūkinių gyvūnų gyvenimo sąlygas; kadangi vartotojų lūkesčiai, susiję su gyvūnų gerove, ir pasikeitęs požiūris į uždaras laikymo sistemas turėtų paskatinti iniciatyvas didintis investicijas, kurių reikia siekiant užtikrinti gyvūnams geresnes aplinkos sąlygas, su sąlyga, kad bet kokie papildomi reikalavimai būtų pagrįsti moksliniais įrodymais ir būtų derinami su

tinkamu papildomų sąnaudų atlyginimu ir tinkamomis ekonominėmis paskatomis;

AJ. kadangi ES gyvūnų gerovės standartai yra plačiausio užmojo pasaulyje ir atspindi jos įsipareigojimą siekti etiškesnės ir tvaresnės gamybos; kadangi gyvūnų gerovės sąvoka turėtų būti aiškinama ir taikoma atsižvelgiant į realias gamybos sistemų aplinkybes ir agroklimatines, socialines ir ekonomines bei teritorines valstybių narių ir regionų sąlygas, kurios gali labai skirtis;

AK. kadangi dėl reikalavimų sušvelninti gyvulininkystės poveikį aplinkai, ypač išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, gerinti gyvūnų gerovę ir pereiti prie mažiau intensyvios gamybos neturėtų sumažėti maisto produktų gamyba ir turėtų būti užtikrintas stabilus gamybos lygis ir geros ūkininkų pajamos, nes numatomas pasaulinis gyvūninių baltymų vartojimo padidėjimas suteikia galimybę ES tapti pasauline lydere klimatui ir gyvūnams nekenkiančio žemės ūkio srityje, eksportuojant žinias, technologijas ir geriausią praktiką į šalis partneres;

AL. kadangi gyvulių, visų pirma atrajotojų, auginimas yra vienintelis perspektyvus būdas naudoti tam tikrą žemės ūkio paskirties žemę, ypač daugiamečiu žolynus, maisto produktų gamybai ir apsirūpinimo maistu saugumui didinti; kadangi ES perėjimas prie tvarių žemės ūkio modelių paskatins mokslinius tyrimus, inovacijas, investicijas ir užimtumą tiek ES, tiek už jos ribų;

AM. kadangi labai svarbu geriau integruoti žiedinę ekonomiką į besiformuojančią bioekonomiką, optimizuoti žaliavų ir antrinių produktų naudojimą, kad būtų gaminami šalutiniai produktai ir panaudoti atsinaujinantieji energijos ištekliai, pavyzdžiui, biodujos, ir stiprinti ES energetinį savarankiškumą; kadangi šios priemonės, dėl kurių neturėtų padidėti ūkiams tenkanti administracinė našta, sukurs papildomų pajamų šaltinių ūkininkams ir naujų darbo galimybių;

AN. kadangi gyvulininkystė – esminė žiedinės ekonomikos sudedamoji dalis, padedanti Europai užtikrinti apsirūpinimo maistu saugumą ir vykdyti energetikos ir ekologinę pertvarką; kadangi Europos gyvulininkystės sistemoms, kurios yra labai priklausomos nuo trąšų ir pašarų importo iš ES nepriklausančių šalių, turi būti teikiamos paskatos, suteikiančios joms galimybę, nepakenkiant pagrindiniam jų tikslui gaminti mėsą, tiekti papildomus produktus ir teikti papildomas paslaugas, kurie suteikia papildomų pajamų ūkininkams, įskaitant atsinaujinančiųjų išteklių energijos, pvz., biodujų ir biometano, gamybą, vertingas ir organines trąšas, gyvulininkystės ekosistemines paslaugas ir platesnės pramonės prekes, laikantis ES bioekonomikos strategijos;

AO. kadangi Europos ūkininkavimo sistemų įvairovė yra ypatingos svarbos ES energetikos ir ekologinės pertvarkos turtas ir suteikia didžiulį potencialą šiai pertvarkai; kadangi gyvulininkystė gali atlikti

svarbų vaidmenį siekiant ES klimato srities tikslų ir mažinant Europos energijos rūšių derinio priklausomybę nuo iškastinio kuro, visų pirma naudojant gyvulininkystės nuotekas;

AP. kadangi gyvulininkystės ūkiuose gaminamas mėšlas prisideda prie dirvožemio derlingumo, nes iš jo gaunamos organinės medžiagos ir pagrindinės maistinės medžiagos, taip pat jis būti paverčiamas biodujomis naudojant metano gamybos įrenginius, be kita ko, ūkių lygmeniu, pakeičiant ir mažinant priklausomybę nuo iškastinio kuro energijos išteklių ir mažinant ES priklausomybę nuo trąšų, importuojamų iš ES nepriklausančių šalių; kadangi, be atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybos, metano gamybos procese taip pat gaminamas degazuotasis substratas – šalutinis produktas, kurį ūkininkai naudoja kaip natūralias trąšas, ir jis gali būti paverstas RENURE produktais, o abu šie produktai skatina žiedinę ekonomiką gyvulininkystės sektoriuje;

AQ. kadangi dėl kintančių vartojimo modelių, atsižvelgiant į sudėtingą rinkos padėtį, būtina skubiai imtis veiksmų, kad ES lygmeniu būtų užtikrinta pavadinimų, naudojamų gyvūniniams maisto produktams ženklinti, apsauga;

AR. kadangi daugelyje Europos vietų kai kurie stambūs plėšrūnai, ypač vilkai ir lokiai, plečia savo teritoriją arba rekolonizuoja teritorijas ir taip susiduria su žmogaus veikla, visų pirma ekstensyviuoju avių ir galvijų ganymu; kadangi piemenys ir kiti gyvulių augintojai dėl plėšrūnų vykdomo jų bandų puldinėjimo patiria didelių išlaidų, pvz., prevencinių priemonių, parastų gyvūnų pakeitimo, papildomos veterinarinės priežiūros išlaidų ir dėl abortų patirtų nuostolių; kadangi valstybėse narėse ir regionuose yra didelių skirtumų, susijusių su paramos ūkininkams priemonėmis (kai kuriais atvejais tokių priemonių visiškai nėra) ir viešosiomis lėšomis, skiriamomis kompensacijoms ir prisitaikymui prie klimato kaitos;

AS. kadangi gyvūnų ligos, visų pirma užkrečiamosios ligos ir žmonėms perduodamos ligos (zoonozės), gali padaryti didelę socialinę, ekonominę žalą ir žalą aplinkai ir kai kuriais atvejais kelti grėsmę žmonių sveikatai;

AT. kadangi visos gamybos grandinės dalys skerdykloje susilieja, todėl regioninės skerdyklų struktūros gali padėti užtikrinti atsekamumą, ligų prevenciją ir gyvūnų gerovę; kadangi dėl šios priežasties BŽŪP ir kitomis lėšomis reikia remti skerdyklų steigimą ir plėtrą, kad būtų skatinama vietos ekonomika, kuriamos darbo vietos ir stiprinamos trumpos tiekimo grandinės;

AU. kadangi klimato kaita gali turėti įtakos naujų gyvūnų ligų atsiradimui ir esamų ligų, ypač pernešėjų platinamų ligų, pvz., mėlynojo liežuvio ligos ir Vakarų Nilo viruso, paplitimui bei geografiniam pasiskirstymui, o tai rodo, kad būtino išankstinės veterinarijos strategijos; kadangi šią padėtį dar labiau apsunkina tai, kad trūksta

gyvulių veterinarijos gydytojų, o tai turi įtakos prevencinei veterinarinei priežiūrai, ankstyvam ligų nustatymui ir greitai kontrolei;

AV. kadangi pastarojo meto gyvūnų ligų protrūkiai ir padidėjęs sergamumas tokiomis ligomis kaip galvijų tuberkuliozė, afrikinis kiaulių maras, gumbelinė, mėlynojo liežuvio liga, paukščių gripas, snukio ir nagų liga, epizootinės hemoraginės ligos viruso infekcija ir infekcinis galvijų rinotracheitas, taip pat sumažėjęs veterinarijos gydytojų, kurie specializuojasi ūkinių gyvūnų srityje, be kurių nebus įmanoma kovoti su gyvūnų ligomis ir užtikrinti gyvūnų gerovės, skaičius rodo ūkių sistemų ES pažeidžiamumą; kadangi šis pažeidžiamumas pasireiškė pražūtingu poveikiu gamybos lygiui, o tai turėjo pasekmių ūkininkų psichikos sveikatai dėl streso, nerimo ir emocinės įtampos;

AW. kadangi gyvūnų ligų prevencija skiepijant, kai tai įmanoma, kai kuriais atvejais yra labai svarbi siekiant išvengti drastiškų, tačiau neišvengiamų kontrolės priemonių, pvz., masinio skerdimo; kadangi tam tikrų gyvūnų ligų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo priemonių finansavimas pagal Bendrosios rinkos programą yra nepakankamas siekiant padėti ūkininkams ir valstybėms narėms valdyti naujas gyvūnų ligas;

AX. kadangi gyvūnų ligų keliamos grėsmės labai svarbios tarptautinei prekybai ES gyvūnais ir gyvūniniais produktais, todėl būtina, kad ES prekybos partneriai pripažintų ES regionalizavimo sistemą, nustatytą laikantis WOAH standartų ir Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) principų, siekiant kontroliuoti ligas ir (arba) išlaikyti saugią prekybą ribojant prekybą iš ligų paveiktų teritorijų, kartu vengiant bereikalingų kliūčių ir prekybos prekėmis iš neužkrėstų teritorijų sutrikimų;

AY. kadangi, nepaisant to, kad skiepijimas yra veiksminga gyvūnų ligų plitimo prevencijos priemonė, jis buvo naudojamas kaip priemonė prekybai tarp ES valstybių narių ir ES nepriklausančių šalių apriboti, o ne jai palengvinti;

AZ. kadangi ES visa apimantį požiūrį į gyvūnų ligų kontrolę sudaro keli komponentai, t. y. konkrečios kiekvienos ligos priežiūrai taikomos kontrolės priemonės, ES finansinis įnašas, pranešimo sistema, ES ekstremaliųjų situacijų grupė, atsekamumo sistema ir atrinktų ligų ES etaloninės laboratorijos;

BA. kadangi atsparumas antimikrobinėms medžiagoms, bendros sveikatos problema, apimanti žmonių sveikatą, gyvūnų sveikatą, augalų sveikatą ir aplinką, yra viena iš trijų didžiausių prioritetinių grėsmių sveikatai, kurias Komisija nustatė 2022 m. liepos mėn., ir daro didelį socialinį ir ekonominį poveikį žemės ūkio sektoriui, nes dėl jos didėja gyvūnų sergamumas ir mirtingumas, kyla pavojus gyvūnų sveikatai ir gerovei ir, savo ruožtu, gyvūnų produktyvumui;

kadangi pagal BŽŪP ir kitas ES programas turėtų būti remiamas biologinio saugumo gyvulininkystės ūkiuose didinimas, profilaktinio skiepijimo skatinimas, ūkininkų mokymas ir techninė parama, taip pat veiksmingų ir įperkamų antimikrobinių medžiagų naudojimo ūkiniams gyvūnams alternatyvų moksliniai tyrimai ir kūrimas;

BB. kadangi pirmojoje metinėje Europos antimikrobinių medžiagų pardavimo ir naudojimo veterinarijoje priežiūros ataskaitoje (ESUAvet 2023)[29] nurodyta, kad tikslas iki 2030 m. 50 proc. sumažinti antimikrobinių medžiagų pardavimą jau buvo beveik perpus pasiektas iki 2023 m., tačiau joje perspėjama, kad šiuos teigiamus pokyčius gali užgožti didėjantis gyvūnų ligų skaičius ir tai, kad nėra suderinti ES požiūrio į skiepijimą, ankstyvą stebėseną, biologinį saugumą ir bendrą ligų prevenciją ir parengtį;

BC. kadangi ES gyvūnų sveikatos teisės aktu nustatoma teisinė sistema, kuria siekiama suderinti taisykles visame sektoriuje, taikomas ES vidaus prekybai, gyvūnų ir produktų įvežimui į ES, ligų likvidavimui, veterinarinei kontrolei, pranešimui apie ligas ir finansinei paramai, susijusiai su įvairiomis gyvūnų rūšimis;

BD. kadangi į galiojančius teisės aktus dėl užkrečiamųjų gyvūnų ligų įtrauktas išsamus nuostatų dėl priežiūros, likvidavimo programų ir liga neužkrėstos teritorijos statuso rinkinys ir reikalaujama, kad valstybės narės sudarytų ir nuolat atnaujintų savo teritorijų ar zonų, kurioms suteiktas liga neužkrėstos teritorijos statusas, ir savo regionų, kuriems suteiktas liga neužkrėstos teritorijos statusas, sąrašą pagal esamus teisės aktus dėl veterinarinių vaistų, kuriais leidžiama suteikti rinkodaros leidimą vakcinoms ir kitiems gyvūnų sveikatos apsaugos produktams; kadangi šie teisės aktai yra ES gyvūnų ligų prevencijos ir valdymo pagrindas;

BE. kadangi kiekvienos gyvūnų ligos prevencijos ir kontrolės priemonės turėtų būti pritaikytos atsižvelgiant į jos epizootinį pobūdį, padarinius ir geografinį pasiskirstymą ES;

BF. kadangi ankstyvas ligos nustatymas ir aiški pranešimo bei ataskaitų teikimo apie ją grandinė labai svarbūs siekiant užtikrinti veiksmingą kontrolę; kadangi valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kompetentingai institucijai būtų nedelsiant pranešta apie bet kokį protrūkio įtarimą ar patvirtinimą;

BG. kadangi labai svarbu užtikrinti vienodas ES pranešimų apie ligas ir ataskaitų apie jas teikimo sąlygas, kad būtų išlaikytos vienodos sąlygos valstybėms narėms ir išvengta konkurencijos iškraipymo; kadangi Komisija yra įgaliota sudaryti ligų, apie kurias turi būti

---

29 Europos vaistų agentūra, „European sales and use of antimicrobials for veterinary medicine“, 2025 m. kovo 31 d., https://www.ema.europa.eu/en/documents/report/european-sales-use-antimicrobials-veterinary-medicine-annual-surveillance-report-2023_en.pdf.

pranešama ir apie kurias turi būti teikiamos ataskaitos ES, sąrašą, taip pat nustatyti būtinas pranešimo apie ligas ir ataskaitų teikimo per Gyvūnų ligų informacinę sistemą (ADIS) procedūras ir formatą;

BH. kadangi 2012 m. žemyninėje Europoje buvo nustatytas toks stambiųjų plėšriųjų gyvūnų skaičius: 9 000 paprastųjų lūšių, 17 000 rudųjų lokių, 1 250 ernių ir 12 000 vilkų; kadangi šiuo metu nėra nustatyto vienodo naujausio ES stambiųjų plėšriųjų gyvūnų skaičiaus;

***Bendrosios pastabos***

1. palankiai vertina ir remia Komisijos žemės ūkio ir maisto sektoriaus vizijoje pateiktą iniciatyvą parengti su gyvulininkyste susijusią darbo kryptį, kuria būtų siekiama nustatyti ir plėtoti tinkamas politikos kryptis siekiant remti gyvulininkystę ir didinti jos konkurencingumą taikant tikslinius ir teritorinius sprendimus, o ne universalią politiką, kartu atsižvelgiant ne tik į apsirūpinimo maistu saugumą, atsparumą ir gyvūnų ligų valdymą, bet ir į klimato, gamtos ir gyvūnų apsaugos aspektus; pabrėžia, kad dėl gyvulininkystės produkcijos įvairovės, gyvūnų rūšių poreikių ir vietos sąlygų skirtumų reikia sprendimų, kurie būtų pritaikyti prie nacionalinio, regioninio ar subregioninio masto; ragina Komisiją imtis konkrečių priemonių, susijusių su gyvulininkyste kalnuotose, atokiose ir nepalankioje padėtyje esančiose vietovėse;

2. reiškia susirūpinimą dėl iniciatyvų ar pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kurie tiesioginėmis ar netiesioginėmis priemonėmis atgraso nuo gyvulininkystės; primygtinai reikalauja, kad gyvulininkystės sektoriui nebūtų taikoma sunkiajai pramonei skirta reglamentavimo tvarka;

3. ragina Komisiją, remiantis ES darbo kryptyje, susijusioje su gyvulininkyste, nuveiktu darbu, įsteigti aukšto lygio grupę gyvulininkystės klausimais pagal aukšto lygio grupės vyno politikos klausimais modelį, į kurią būtų įtraukti visi atitinkami suinteresuotieji subjektai, įskaitant ūkininkus, valstybių narių gyvulininkystės sektoriaus atstovus, akademinės bendruomenės atstovus ir veterinarijos specialistus, atstovaujamąsias asociacijas ir atitinkamas gyvūnų sveikatos organizacijas, pramonės atstovus ir vietos valdžios institucijų atstovus; atkreipia dėmesį į tai, kad šios grupės sudėtis turėtų atspindėti ES teritorijų įvairovę, užtikrinant subalansuotą atstovavimą atsižvelgiant į skirtingas regionines aplinkybes, įskaitant vietoves, kuriose yra didelis gyvulių tankumas;

4. mano, kad ši aukšto lygio grupė, suburianti valstybes nares ir suinteresuotuosius subjektus, turėtų apsvarstyti iššūkius, su kuriais susiduria gyvulininkystės sektorius, ir pateikti konkrečių ir socialinių sprendimų, visų pirma grindžiamų šioje srityje atliktais moksliniais tyrimais; ragina visus suinteresuotuosius subjektus palaikyti atvirą ir konstruktyvų dialogą, kad būtų skatinamas bendradarbiavimas,

kuriami praktiniai sprendimai ir užtikrinama faktais grindžiama komunikacija apie gyvulininkystę; mano, kad šiais sprendimais visų pirma turėtų būti sprendžiami gamybos perkėlimo už Europos ribų, kartų kaitos ir investicijų skatinimo siekiant puoselėti gyvulininkystės sektoriaus konkurencingumą klausimai;

5. pabrėžia, kad dėl konkrečių šiam sektoriui kylančių iššūkių reikia koordinuoto ir daugialypio politinio atsako, kuris, vengiant šių iššūkių kompromisų, visapusiškai atspindėtų ekonominę, aplinkosauginę ir socialinę gyvulininkystės svarbą ES ir jos kaimo vietovėse; be to, mano, kad šis politinis atsakas taip pat turėtų atspindėti sektoriaus indėlį užtikrinant kaimo vietovių sanglaudą, apsirūpinimo maistu saugumą, tvarų žemės valdymą, gyvūnų gerovę ir gyvūninių baltymų tiekimą ES rinkoje;

6. ragina Komisiją sukurti stabilią ir nuspėjamą sistemą ūkininkams, nesudarant nereikalingos reglamentavimo naštos ir supaprastinant gyvulininkystės taisykles, visų pirma smulkiesiems ir šeimos ūkiams, taip sudarant palankesnes sąlygas veiklai ir remiant šio sektoriaus plėtrą; pabrėžia, kad reikia įvertinti bendrą ES teisės aktų poveikį ir užkirsti kelią teisiniam netikrumui ir administracinei naštai, atsirandančiai dėl ES teisės ir nacionalinio perteklinio reglamentavimo;

7. atkreipia dėmesį į tai, kad gyvulininkystės socialinio, ekonominio ir aplinkosauginio tvarumo didinimas priklauso nuo ilgalaikės vizijos, apimančios įvairius tarpusavyje susijusius veiksnius, įskaitant kainų ir su kainomis nesusijusį konkurencingumą, gebėjimą prisitaikyti prie klimato kaitos ir susijusių ekstremalių meteorologinių reiškinių bei gyvūnų ligas; mano, kad kiti labai svarbūs veiksniai, be kita ko, yra tarša maisto medžiagomis, atlyginamų ekosisteminių paslaugų plėtojimas ir teikimas, tikslinė parama investicijoms, gyvūnų gerovės skatinimas, inovacijų ir skaitmenizacijos paskatos, taip pat kartų kaita, galimybė naudotis paramos ir konsultavimo paslaugomis ir gyvulininkystės produktų gamintojų gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimas;

8. pabrėžia, kad ūkininkai yra labiausiai suinteresuoti užtikrint gerą savo gyvūnų sveikatą ir gerovę, nes tai yra ir etinė, ir ekonominė būtinybė; pabrėžia, kad gyvūnų gerovė ūkiuose taip pat yra susijusi su konkretaus gyvūnų laikytojo kompetencija; atkreipia dėmesį į mokymo ir reguliaraus tolesnio mokymo šioje srityje svarbą;

9. pabrėžia, kad Europos gyvulininkystės sistemų įvairovė, pradedant laisvai laikomų gyvūnų ūkininkavimu, dažnai apimančiu didelės aplinkosauginės vertės ganyklas ir nykstančias ūkinių gyvūnų rūšis ir veisles, ir baigiant dideliais, specializuotais ir itin efektyviais ūkiais, pasėlių ir gyvulių auginimo sistemomis, regeneraciniu ir ekologiniu ūkininkavimu bei ganykliniu ūkininkavimu, sezoniniu gyvūnų pervarymu, ganymu miškuose ir smulkiu gyvūnų, skirtų asmeniniam naudojimui, auginimu, taip pat laikomų gyvulių veislių įvairovė

leidžia ūkiams tiekti įvairias papildomas prekes ir teikti paslaugas ir taip padidina viso gyvulininkystės sektoriaus atsparumą, kartu tenkinant įvairius vartotojų poreikius; ragina Komisiją skatinti gamybos sistemų įvairovę ir sudaryti jai sąlygas;

10. pabrėžia, kad reikia užtikrinti didesnį nevyriausybinėms organizacijoms (NVO) skirtų ES lėšų paskirstymo ir naudojimo skaidrumą, siekiant išvengti bet kokios netinkamo naudojimo ar netinkamos įtakos ES politikai rizikos; ragina Komisiją sukurti viešą registrą, kuriame būtų nurodytos NVO gauto finansavimo sumos ir paskirtis; yra susirūpinęs dėl lėšų paskirstymo, be kita ko, pagal Aplinkos ir klimato politikos programą (LIFE), NVO, vykdančioms lobistinę veiklą ES institucijose, ypač gyvūnų gerovės srityje, taip galimai pažeidžiant valdžių atskyrimo ir lojalaus bendradarbiavimo principus; ragina Komisiją nutraukti NVO, vykdančių tikslinę lobistinę veiklą ir skleidžiančių klaidinantį, karinį ir ideologinį gyvulininkystės įvaizdį Europoje, finansavimą; ragina Komisiją užtikrinti, kad visi konsoliduotų lėšų gavėjai atskleistų informaciją apie savo susitikimus su ES institucijų atstovais, kai jie siekia daryti įtaką ES politikai;

***Ekonominis tvarumas ir apsirūpinimo maistu saugumas***

11. pažymi, kad klestinčio, tvaraus ir atsparaus gyvulininkystės sektoriaus išlaikymas ES bus naudingas pasauliniam apsirūpinimo maistu saugumui, sustiprins ES apsirūpinimo maistu savarankiškumą ir ekonomikos augimą ir prisidės prie subalansuotos ir įvairios Europos mitybos, nes bus vartojami aukštos maistinės kokybės gyvūniniai produktai, kurie yra unikalus keleto maistinių mikromedžiagų ir biologiškai aktyvių junginių, kurių maistinės vertės negalima tinkamai pakeisti augalinėmis ar dirbtinėmis alternatyvomis, šaltinis, ir tai turėtų būti pripažinta rengiant įrodymais pagrįstas mitybos gaires;

12. pažymi, kad FAO 2023 m. ataskaitoje „Maisto produktų iš sausumos gyvūnų įnašas į sveiką mitybą siekiant geresnių mitybos ir sveikatos rezultatų“ pabrėžiamas gyvūninių maisto produktų vaidmuo aprūpinant kokybiškais baltymais ir pagrindinėmis maistinėmis mikromedžiagomis, kurių gali trūkti augalinėje mityboje; pabrėžia, kad šie maisto produktai yra gyvybiškai svarbūs vaikams, paaugliams, nėščioms ir žindančioms moterims, reprodukcinio amžiaus moterims, vyresnio amžiaus žmonėms ir lėtinėmis ligomis sergantiems žmonėms ir kad juos gali būti sunku pakeisti augalinėmis alternatyvomis;

13. tvirtai pabrėžia gyvulininkystės svarbą regioninėms vertės grandinėms ir vietos rinkoms; ragina Komisiją atlikti tolesnio regioninių skerdyklų tinklo išardymo socialinių ir ekonominių pasekmių poveikio vertinimą;

14. ragina laikytis suderinto požiūrio, pagal kurį būtų pripažįstamas

esminis gyvūninių produktų vaidmuo pasaulinėje mityboje, kartu atsižvelgiant į tokių produktų svarbą ūkių pajamoms ir ekonomikos stabilumui; primena, kad gyvulininkystė atlieka svarbų vaidmenį žiedinėje ekonomikoje ir kūrybiškai perdirbant maisto pramonės atliekų srautus, taip pat daugelyje sektorių, pvz., tekstilės, drabužių, avalynės, odos dirbinių, statybos, kosmetikos gaminių ir vaistų; atkreipia dėmesį į tai, kad tuo pat metu reikia spręsti skirtingo gamybos sistemų poveikio aplinkai, klimatui ir gyvūnų gerovei klausimą;

15. pabrėžia, kad reikia toliau užtikrinti apsirūpinimo maistu saugumą Europoje, kartu kuo labiau sumažinant poveikį aplinkai, o šį uždavinį reikia spręsti taikant skaidrius, moksliškai pagrįstus metodus ir inovacijas;

16. pabrėžia, kad siekiant padidinti kokybiškų baltymų vidaus pasiūlą, kuri patenkintų ES vartotojų poreikius, ir sustiprinti apsirūpinimo maistu saugumą, visų pirma atsižvelgiant į pasaulinės rinkos nepastovumą, geopolitinę įtampą ir numatomą gyvūninių baltymų paklausos didėjimą pasaulyje per ateinančius 30 metų, labai svarbu didinti ES gyvulininkystės sektoriaus našumą, atsparumą, veiksmingumą ir tvarumą; pažymi, kad ES tebėra labai priklausoma nuo pašarams skirtų augalinių baltymų importo iš nedidelio skaičiaus partnerių, o tai kenkia suverenumui baltymų srityje ir daro maisto sistemą pažeidžiamą dėl pasaulinės rinkos svyravimų;

17. pabrėžia, kad tvari, diversifikuota ir vietinė baltymų gamyba yra labai svarbi siekiant užtikrinti pakankamą, saugų ir kokybišką maistą ir pašarus; pabrėžia, kad gyvūninių baltymų sektorius gali remti tokią gamybą naudodamas gyvulininkystės nuotekas kaip natūralias trąšas ir regeneruodamas augalų liekanas pašarams ir maisto atliekų srautams, kad būtų skatinama labiau integruotas, žiediškesnė ir tvaresnė sistema; palankiai vertina tai, kad Komisija savo žemės ūkio ir maisto sektoriaus vizijoje paskelbė, jog parengs išsamų savarankiškesnės ir tvaresnės ES baltymų sistemos planą, kuriame bus sprendžiamas baltymų gamybos, importo ir vartojimo ES klausimas, kad būtų užtikrintas ilgalaikis žemės ūkio maisto produktų sistemos atsparumas;

18. pabrėžia, kad reikia stiprinti ūkininkų padėtį žemės ūkio maisto produktų vertės grandinėje, be kita ko, pasitelkiant kooperatyvus, gamintojų organizacijas ir asociacijas, ir ragina Komisiją ir valstybes nares išnagrinėti mechanizmus, kuriais būtų užtikrinama, kad ūkininkams būtų siūlomos kainos, kurios bent padengtų jų gamybos sąnaudas; primena, kad siekiant užtikrint ekonominį šio sektoriaus stabilumą, tinkamai įvertinti ūkininkų vaidmenį užtikrinant ES maisto tiekimą ir pritraukti jaunąją kartą, labai svarbu gyvulininkystės produktų gamintojams užtikrinti deramas, sąžiningas ir stabilesnes pajamas, geresnes darbo sąlygas, socialinį pripažinimą, geresne galimybes gauti kreditą ir tvarų finansavimą moksliniams tyrimams ir investicijoms į gyvulininkystės kokybę;

19. pabrėžia, kad kainų nestabilumas, didelės gamybos sąnaudos, pernelyg didelis biurokratizmas ir nepakankamas šios profesijos pripažinimas visuomenėje prisidėjo prie to, kad žmonės pasitraukia iš ūkininkavimo veiklos, ir prie sektoriaus senėjimo; atkreipia dėmesį į tai, kad maži ir vidutiniai ūkiai jau turi laikytis tam tikrų reikalavimų, kurių poveikis neatspindi pagrįsto sąnaudų ir naudos santykio; todėl pakartoja, kad reikia veiksmingų priemonių pajamoms remti, biurokratizmui mažinti, galiojantiems teisės aktams supaprastinti ir darbo ūkyje pripažinimui visuomenėje gerinti, nes tai yra pagrindiniai elementai siekiant užtikrinti ilgalaikį gyvulininkystės gyvybingumą ES; ragina Komisiją remti gyvulininkystės sektorių ir priimti savo gyvulininkystės strategiją;

20. atkreipia dėmesį į tai, kad investicijos į naujus gyvulininkystės įrenginius ir esamų įrenginių renovaciją yra susijusios su didelėmis išlaidomis ir turi būti planuojamos ir vykdomos ilgą laiką; įspėja, kad dėl gyvūnų gerovės teisės aktų peržiūros gyvulininkystės įrenginiai gali prarasti savo leidimus, o tai reiškia, kad jie turi būti rekonstruoti patiriant daug išlaidų ir dar likus daug metų iki numatyto jų gyvavimo laikotarpio pabaigos; ragina Komisiją pagal galimybes skatinti ir remti gerąją leidimų išdavimo praktiką valstybėse narėse;

21. pabrėžia, kad tvari gyvulininkystė, ypač mažuose ir vidutiniuose ūkiuose, yra labai svarbi socialiniam ir ekonominiam kaimo vietovių gyvybingumui, ypač kalnuotų vietovių, didelio gyvulių tankio vietovių ir mažiau palankių ūkininkauti vietovių, pvz., daugiamečių žolynų, durpynų ir pievų vietovių, kuriose ji dažnai yra pagrindinė ar net vienintelė perspektyvi ekonominė veikla ir palaiko gamybą, ekonomikos augimą ir kraštovaizdžio priežiūrą; pabrėžia, kad gyvulininkystė ne tik kuria darbo vietas kaimo vietovėse ir padeda užkirsti kelią gyventojų skaičiaus mažėjimui, bet ir prisideda prie aktyvaus žemės valdymo, gaisrų prevencijos, biologinės įvairovės išsaugojimo ir kultūros bei kraštovaizdžio paveldo išsaugojimo; pabrėžia, kad daugelyje regionų ji atlieka nepakeičiamą vaidmenį siekiant teritorinės sanglaudos ir išlaikant bendruomenių gyvybingumą; pabrėžia, kad ekstensyvi ganomoji gyvulininkystė yra veiksmingas būdas atlyginti ūkininkams už jų teikiamas ekosistemines paslaugas;

22. ragina Komisiją pradėti įgyvendinti planą, kuriuo būtų skatinamos naujos technologijos, pašarų inovacijos ir genetinis bandos gerinimas, didinti investicijas į viešuosius ir privačiuosius gyvūnų veisimo ir genetikos mokslinius tyrimus, sudaryti palankesnes sąlygas gerosios praktikos sklaidai, o ne nustatyti didelio masto kiekybines bandų restruktūrizavimo priemones, kurios sumažintų Europos apsirūpinimo maistu savarankiškumą ir saugumą ir keltų jiems pavojų, ir optimizuoti gamybą ir veiksmingumą; pabrėžia, kad gyvūnų veisimas yra svarbi priemonė siekiant pagerinti našumą, veiksmingumą ir gyvūnų sveikatą; pabrėžia, kad ES pirmauja gyvūnų veisimo ir genetikos mokslinių tyrimų ir inovacijų srityje;

23. ragina parengti planą, kaip apsaugoti įvairių nykstančių tradicinių veislių genofondus, propaguoti vietines rūšis ir auginti atsparias, prie vietos klimato geriau prisitaikiusias veisles, taip pat skleisti geriausią praktiką, kartu išsaugant genetinę įvairovę; pabrėžia, kad reikia toliau teikti pagalbą pagal Komisijos reglamento (ES) 2022/2472[30] 27 straipsnį, siekiant remti genetinę pažangą gyvulininkystės srityje; pabrėžia, kad būtina skubiai skatinti mokslinius tyrimus ir inovacijas ir įrodymais pagrįstos praktikos, kuria gerinamas gyvulininkystės tvarumas visais aplinkos, socialiniais ir ekonominiais aspektais, taikymą, be kita ko, tikslingai investuojant į genetinius mokslinius tyrimus, maisto medžiagų naudojimo efektyvumą ir ilgalaikių produktyvumo savybių selekciją, ir kad reikia skatinti ir finansuoti mokslinius tyrimus ir inovacijas didelio gyvulių tankio vietovėse, siekiant sumažinti poveikį aplinkai, kartu propaguojant aukštus gyvūnų gerovės standartus ir skatinant integruotas ir atsparias gyvulių tiekimo grandines; pažymi, kad genetinis gerinimas kartu su geru valdymu ir inovacijomis gali sumažinti išmetamųjų teršalų kiekį ir suteikti tvarią alternatyvą staigiam restruktūrizavimui, kuris kelia grėsmę ūkių gyvybingumui ir ES apsirūpinimo maistu savarankiškumui;

24. pripažįsta, kad Komisijos žemės ūkio ir maisto sektoriaus vizijoje nurodoma, kad BŽŪP tebėra labai svarbi remiant ūkininkų pajamas ir kad BŽŪP tiesioginės išmokos ir toliau atlieka labai svarbų vaidmenį remiant ir stabilizuojant žemės ūkio pajamas ūkių lygmeniu; pabrėžia, kad svarbu išlaikyti paramų rėmimą ir visas programas, kurios šiuo metu finansuojamos BŽŪP lėšomis, nes gyvulininkystės ir mišriojo ūkininkavimo sektoriai yra dideli BŽŪP paramos gavėjai pagal pirmąjį ramstį (tiesioginės išmokos, susietosios išmokos už jautieną, veršieną, avis ir ožkas) ir antrąjį ramstį, visų pirma remiant investicijas, išmokas už gamtines ar kitokias specifines su vietove susijusias kliūtis ir agrarinės aplinkosaugos bei klimato srities įsipareigojimus; pažymi, kad ekonominis gyvybingumas ir nepakankama kartų kaita yra iššūkis daugeliui ūkių ir tam reikia skirti ypatingą dėmesį ir su gamyba susijusias subsidijas, ir pabrėžia susietųjų išmokų aktyviems ūkininkams svarbą; ragina kitoje daugiametėje finansinėje programoje numatyti specialų ir tvirtą BŽŪP biudžetą ir pažymi, kad jis turi būti rezervuotas ir realiai išlaikytas bent dabartinio BŽŪP biudžeto lygio, kartu taip pat atsižvelgiant į infliaciją;

25. pabrėžia svarbų kooperatyvų vaidmenį, atsižvelgiant į tai, kad gyvūniniai produktai greitai genda, ir į dideles sandorių išlaidas, ir ragina Komisiją juos remti, kad būtų didinamas atsparumas,

---

30 2022 m. gruodžio 14 d. Komisijos reglamentas (ES) 2022/2472, kuriuo skelbiama, kad tam tikrų kategorijų pagalba žemės bei miškų ūkio sektoriuose ir kaimo vietovėse yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnius (OL L 327, 2022 12 21, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2472/oj).

gamintojų įgalėjimas, šalutinių produktų valorizacija ir kartų kaita ir skatinamas žiedinis požiūris; ragina BŽŪP paramą pritaikyti prie ūkių, ypač smulkiųjų ir šeimos ūkių, sąlygų ir numatyti galimybę gyvulininkystės sektoriuje mokėti išmokas už kiekvieną gyvūną; pabrėžia, kad reikia didinti ūkininkų ekonominį gyvybingumą taikant įvairinimo ir rizikos valdymo priemones, kad būtų padidintas konkurencingumas, pelningumas ir ilgalaikis atsparumas;

26. pažymi, kad ūkininkai susiduria su vis didesne ir įvairia rizika, pvz., nenuspėjamomis rinkomis, klimato kaita ir susijusiais ekstremaliais meteorologiniais reiškiniais, gyvūnų ligomis, geopolitine įtampa ir neaiškiu prekybos susitarimų poveikiu; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją stiprinti krizių valdymo priemones ir didinti žemės ūkio krizių rezervą BŽŪP po 2027 m., taip pat derinti jį su naujų konkrečių finansinių priemonių, finansuojamų ne pagal BŽŪP, kūrimu, nes šios priemonės yra labai svarbios siekiant geriau spręsti ekonominių nuostolių ir papildomų išlaidų, kurių patiria ES ūkininkai, problemą ir užtikrinti jiems didesnį stabilumą;

27. ragina Komisiją remtis esama BŽŪP parama siekiant stiprinti finansinius ir socialinius bei ekonominius mechanizmus; primygtinai tvirtina, kad BŽŪP išmokos tebėra labai svarbios siekiant užtikrinti gyvulininkystės pajamų tęstinumą, ypač ūkiams, kurių specializacija – jautienos ir pieno produktų gamyba bei avių ir ožkų auginimas, ir ūkiams, kurie teikia aplinkosaugos paslaugas vykdydami ekstensyvųjį ganymą; pabrėžia, kad reikia pereinamojo laikotarpio po 2027 m., kad būtų galima prisitaikyti prie naujų taisyklių; palankiai vertina tai, kad į BŽŪP bendrąjį rinkinį kaip išlaidos, tinkamos finansuoti iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai, įtrauktas didelės genetinės vertės galvijų, avių ir ožkų įsigijimas; ragina Komisiją šią nuostatą taikyti ir didelės genetinės vertės veislinėms kiaulėms, atsižvelgiant į jų svarbą Europos gyvulininkystės sektoriaus konkurencingumui ir atsparumui; pabrėžia, kad BŽŪP po 2027 m. reikia išlaikyti bent tokio paties lygio užmojus; galiausiai ragina Komisiją pripažinti konkrečius gyvulių augintojų poreikius tankiai apgyvendintose vietovėse ir teikti tinkamą BŽŪP paramą, pažymėdamas, kad subalansuotą regioninę plėtrą galima sustiprinti išlaikant ūkių skaičių ir vietos infrastruktūrą, pvz., skerdyklas, pašarų gamyklas ir perdirbimo įrenginius;

28. ragina skatinti ekstensyviąją ir ganyklinę gyvulininkystę, ypač pagal BŽŪP;

29. pabrėžia, kad reikia sustabdyti ir priešinga linkme nukreipti kapitalo mažėjimo gyvulininkystės sektoriuje tendenciją ir užtikrinti visišką ES standartų abipusiškumą visų importuojamų produktų atžvilgiu; ragina Komisiją parengti konkrečias strategijas, kuriomis būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir didesnis jos prekybos ir tvarumo politikos nuoseklumas; ragina Komisiją ir valstybes nares geriau atsižvelgti į žemės ūkio sektoriaus ypatumus, užtikrinti visišką ES

standartų abipusiškumą į prekybos susitarimus įtraukiant „veidrodines“ nuostatas ir visuose prekybos susitarimuose apsaugoti Europos žemės ūkį, maisto gamybą ir visuomenės sveikatą; atsižvelgdamas į tai, primygtinai teigia, kad tarptautiniai prekybos susitarimai neturėtų daryti neigiamo poveikio Europos žemės ūkiui ir turėtų užtikrinti abipusiškumą bei nekelti pavojaus visuomenės sveikatai; pabrėžia, kad reikia skubiai pritaikyti intervencijas į rinką, t. y. atnaujinti apsaugos sąlygose nurodomas referencines kainas atsižvelgiant į naujas rinkos sąlygas ir valdymo priemones;

30. pabrėžia, kad gyvulių augintojai taip pat turėtų turėti galimybę pasinaudoti papildomu pajamų srautu, gaunamu vykdant anglies kaupimo ūkininkavimą; atsižvelgdamas į tai, ragina palaipsniui pereiti nuo dabartinės sistemos, kurioje pagrindinis dėmesys skiriamas nustatytai praktikai ir išankstiniam administraciniam leidimui, prie rezultatais grindžiamos išmetamo teršalų kiekio valdymo sistemos, kartu leidžiant gyvulių augintojams nuspręsti, kokius metodus ir technologijas naudoti, taip išsaugant verslo laisvę ir užtikrinant atskaitomybę už šių tikslų įgyvendinimą;

31. primygtinai ragina Komisiją peržiūrėti mėsos perdirbimą reglamentuojančias nuostatas, pvz., dėl mėsos tikrinimui naudojamos technologijos, ir suderinti minimalias mėsos kiekio vertinimo gaires, dėl kurių šiuo metu ribojamas visiškas gyvūnų skerdenų panaudojimas, kad būtų padidintas tiekimo grandinės skaidrumas ir užtikrintos didesnės ūkininkų pajamos;

32. pažymi, kad gyvulininkystės sistemos visų pirma galėtų pasinaudoti praktika ir technologijomis, kurios gali būti naudojamos siekiant gerinti gyvūnų sveikatą ir gerovę ir didinti veiksmingumą, įskaitant, pvz., nebrangias sistemas, dvikryptes sistemas ir tiksliąją gyvulininkystę, ir naudotis naujomis skaitmeninėmis technologijomis, kuriomis gerinamas gyvūnų ir sistemų valdymas, duomenų apdorojimas ir atsekamumas; prašo Komisijos pateikti geriausios praktikos gyvulininkystės tvarumo srityje ataskaitą ir pasiūlyti konkrečias priemones, kuriomis būtų remiamos sektoriaus inovacijos, veiksmingumas ir atsparumas, įskaitant geresnį esamų bendrų duomenų bazių ir etaloninių veislių genų bankų naudojimą, kad veisėjai, kurie to pageidauja, galėtų toliau veisti tam tikras senąsias veisles; atkreipia dėmesį į skaitmeninių įgūdžių atotrūkį tarp kaimo ir miesto vietovių; ragina Komisiją ir valstybes užtikrinti, kad skaitmeninė transformacija būtų naudinga ūkininkams;

33. pabrėžia, kad siekiant didesnio gyvūnų produktyvumo ar klimato tikslų neturi būti kenkiama gyvūnų sveikatai ir gerovei;

34. ragina plėtoti politiką, kuria būtų remiami šeimos ūkiai ir jaunieji bei nauji ūkininkai, siekiant išlaikyti ir pagerinti tvarią gyvulininkystę ir smulkiąją gyvulininkystę kaip pragyvenimo ir apsirūpinimo maistu saugumo priemonę; atkreipia dėmesį į tai, kad dėl to būtina remti ūkininkų įsitvirtinimą taikant tvirtas specialias finansines priemones,

kad jie galėtų geriau susidoroti su finansiniu spaudimu; pabrėžia kolektyvinių struktūrų, pvz., ūkininkams priklausančių ir jų valdomų kooperatyvų ir gamintojų organizacijų, svarbą;

35. pabrėžia, kad reikia stiprinti paramą atokiausiems regionams, kuriuose dėl struktūrinių ir geografinių sąlygų ūkininkavimo išlaidos yra daug didesnės; ragina Komisiją kitoje daugiametėje finansinėje programoje atnaujinti POSEI finansavimą, kad būtų atsižvelgta į infliaciją nuo 2007 m.; pažymi, kad siekiant spręsti didėjančių gamybos, transporto ir tiekimo sąnaudų problemą vien indeksavimo nepakanka; pabrėžia, kad tinkamas POSEI finansavimas yra labai svarbus siekiant išlaikyti ūkininkavimą, užtikrinti ūkių gyvybingumą ir išlaikyti ES ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą, kaip nustatyta SESV 349 straipsnyje;

36. ragina Komisiją pripažinti konkrečius poreikius ir iššūkius, su kuriais susiduria gyvulių augintojai kalnuotose ir mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, įskaitant salų, vidinius, atokius ir atokiausius regionus, ir užtikrinti tinkamą paramą pagal BŽŪP, visų pirma taikant susietąją paramą, konkretiems sektoriams skirtas intervencines priemones ir tikslines kaimo plėtros priemones; pabrėžia, kad gyvulininkystės išlaikymas atokiose ir mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse prisideda prie aplinkos tvarumo, nes užkertamas kelias žemės apleidimui, remiama biologinė įvairovė ir išsaugomi tradiciniai kraštovaizdžiai, remia ūkininkų pajamas ir pragyvenimo šaltinius kaimo vietovėse ir padeda vėl apgyvendinti kaimo vietoves; pabrėžia, kad svarbu užtikrinti aktyvų atokiausių regionų atstovų dalyvavimą aukšto lygio grupėje, nes specifiniai šių regionų geografiniai, socialiniai ir ekonominiai bei gamybos ypatumai kelia tik jiems būdingų iššūkių, kuriems reikia skirti ypatingą dėmesį rengiant ES politiką;

37. pabrėžia, kad būtinas pasaulinis bendradarbiavimas ir inovatyvus žinių perdavimas remiant tvarias gyvulininkystės sistemas, visų pirma itin veiksmingas gyvulininkystės sistemas turinčiuose Europos regionuose, kuriuose sparčiai auga gyventojų skaičius ir vyksta urbanizacija;

38. primygtinai ragina valstybes nares ir Komisiją investuoti į švietimą, mokymą ir infrastruktūrą, kad ūkininkai galėtų įgyvendinti tvaresnę, veiksmingesnę ir gyvūnų sveikatai ir gerovei palankesnę gyvulininkystės praktiką, įskaitant skaitmeninimą, taikomuosius tyrimus, žinių perdavimą ir mokymą apie novatoriškas priemones ir technologijas, skirtas ankstyvam epizootinių ligų nustatymui ir prevencijai, pvz., gyvulių sveikatos stebėsenos sistemas; pabrėžia nepriklausomų konsultavimo paslaugų svarbą šioje srityje ir ragina valstybes nares visapusiškai pasinaudoti BŽŪP, kad šios paslaugos būtų tinkamai finansuojamos;

39. ragina nustatyti paprastesnes gyvūnų gerovės taisykles, pagal kurias daugiausia dėmesio būtų skiriama pagalbai ūkininkams pasitelkiant

švietimą ir paramą, o ne į vykdymo užtikrinimą orientuotus metodus;

40. primygtinai ragina Komisiją pateikti savo išvadas dėl gyvūnų gerovės ženklinimo sistemos, kuri užtikrintų, kad vartotojams būtų teikiama tinkama ir vienoda informacija, sukūrimo, taip išvengiant pavojaus vidaus rinkai, kurį kelia vietinių gyvūnų gerovės sistemų plitimas;

41. atkreipia dėmesį į tai, kad ES tik 12 proc. ūkių valdo jaunesni nei 40 metų asmenys, todėl jaunųjų ūkininkų trūkumas kelia grėsmę Europos gyvulininkystės sektoriaus ekonominiam gyvybingumui, kartų tęstinumui ir būsimam tvarumui; todėl primygtinai ragina Komisiją didinti paramos veiklos pradžiai veiksmingumą, siekiant įveikti pateikimo į gyvulininkystės sektorių kliūtis, be kita ko, dideles veiklos pradžios sąnaudas; pabrėžia, kad sunku pritraukti jaunuosius ūkininkus į gyvulininkystės sektorių, kuriam trūksta patrauklumo dėl sudėtingo darbo pobūdžio, pvz., ilgų darbo valandų, ribotų galimybių išeiti atostogų ir pavadavimo paslaugų trūkumo, ir kad reikia atsižvelgti į didėjantį gyvulininkystės ūkiuose dirbančių moterų skaičių skatinant lyčių požiūriu įtraukias priemones ir galimybes;

42. palankiai vertina Komisijos parengtą kartų kaitos strategiją; ragina Komisiją pateikti rekomendacijas ir išnagrinėti sprendimus, kaip pašalinti pagrindines jaunųjų gyvulių augintojų įsikūrimo kliūtis, visų pirma turint omenyje dideles pradines investicijas į infrastruktūrą, sunkumus gauti žemės, ypač dėl valstybių narių skirtumų, ribotas galimybes gauti kreditą, darbo jėgos trūkumą, su rizikos valdymu, gyvūnų ligų prevencija ir kontrole susijusius klausimus ir biurokratinę naštą;

43. ragina Komisiją apsvarstyti galimybę jauniesiems ūkininkams skirti daugiau tiesioginių išmokų; be to, pabrėžia, kad reikia sudaryti tinkamas sąlygas gauti deramą pensiją; pabrėžia, kad palankesnių galimybių gauti kreditą ir naudotis žeme sudarymas, ypač valstybėse narėse, kuriose žemės kainos didelės, investicijų į gyvulių kokybę didinimas ir paslaugų kaimo vietovėse gerinimas yra esminės sąlygos siekiant pritraukti ir išlaikyti naują ūkininkų kartą; pabrėžia, kad rekomendacijos valstybėms narėms skirti 6 proc. BŽŪP biudžeto kartų kaitai nėra pakankamai privalomos, kad būtų užtikrinta pakankama parama jauniesiems ūkininkams;

44. palankiai vertina tai, kad Komisija pristatė ES bioekonomikos strategiją; ragina Komisiją pripažinti novatoriškos gyvulininkystės vaidmenį skatinant žiediškumą ir visapusiškai išnaudoti energijos gamybos, visų pirma biodujų ir biometano, potencialą, degazuotojo substrato, kaip biologinės trąšos, naudojimą ir šalutinių gyvulininkystės produktų valorizaciją pasitelkiant gyvūninių riebalų lydymo sektorių, kad gyvulių augintojams būtų suteikti papildomi pajamų šaltiniai; pabrėžia, kad visų pirma didelio gyvulių tankio vietovės atlieka svarbų vaidmenį bioekonomikoje, nes jų artumas miesto vietovėms ir trumpi atstumai sudaro sąlygas žiediniam bendradarbiavimui didinant žmonių atliekų srautų naudojimo mastą

ir perdirbant ūkių atliekų srautus;

45. ragina Komisiją ir valstybes nares nustatyti tinkamas ir ilgalaikes prevencinių priemonių ir kompensacijų ūkininkams finansavimo galimybes, kurios gali apimti BŽŪP, tačiau neturėtų ja apsiriboti; jos gali būti taikomos ne tik patyrus nuostolių ir išlaidų dėl stambiųjų plėšrūnų išpuolių, bet ir už poveikio švelninimo priemones, įskaitant konsultavimo paslaugas, dalijimąsi žiniomis ir ūkininkų mokymą apie ganomų gyvulių ir stambiųjų plėšrūnų sambūvį;

46. pabrėžia, kad tiksliniu Buveinių direktyvos[31] pakeitimu, kuriuo siekiama suderinti ES teisės aktus su atnaujintu Berno konvencijoje nustatytu vilkų apsaugos lygiu, numatoma suteikti daugiau lankstumo valdant vilkų populiacijas visoje ES ir kuo labiau sumažinti socialinį ir ekonominį poveikį; pabrėžia, kad reikia atsižvelgti į didelį tarpvalstybinį rūšių judumą ir į tai, kad skirtingų tos pačios rūšies populiacijų išsaugojimo būklė įvairiuose regionuose gali skirtis; ragina Komisiją ir valstybes toliau siekti intensyvesnio tarpvalstybinio bendradarbiavimo šiais klausimais;

***Aplinkos tvarumas***

47. pripažįsta esminį gyvulininkystės, visų pirma daugiamečiais žolynais grindžiamų sistemų, vaidmenį išlaikant žiedines žemės ūkio sistemas, stiprinant ekosistemines paslaugas ir teikiant klimato ir aplinkosaugos paslaugas, kai sekvestruojamas anglies dioksidas, gerinant vandens kokybę, apsaugant biologinę įvairovę, suteikiant buveinių faunai ir florai, išlaikant įvairius ir atvirus kraštovaizdžius, visų pirma kalnuotose vietovėse, ir naudojant nederlingą žemę, netinkamą žmonėms skirto maisto gamybai; pabrėžia, kad monogastrinės rūšys, pvz., naminiai paukščiai ir kiaulės, gali dar labiau padidinti žiediškumą į jų pašarus įtraukiant atliekų srauto produktus ir perdirbant biomasę, o jų mėšlas yra vertingas natūralių trąšų šaltinis augalininkystei; pabrėžia, kad didelis bandų sumažinimas gali pakenkti šioms ekosistemų funkcijoms;

48. ragina Komisiją pasiūlyti priemonių, kuriomis būtų stiprinamas gyvulininkystės vaidmuo, susijęs su aplinkai ir klimato stabilumui svarbių pievų išlaikymu, pasitelkiant veiksmingesnes ūkininkavimo sistemas, didinamas gyvulininkystės sistemų tvarumas didinant jų veiksmingumą ir užtikrinamos didesnės gyvulininkystės sektoriaus darbuotojų pajamos;

49. pabrėžia, kad svarbu integruoti gyvulius į tvarius žemės ūkio modelius, įskaitant mišriojo ūkininkavimo sistemas, užtikrinant subalansuotus maisto medžiagų srautus ir kuo labiau mažinant konkurenciją dėl išteklių; pabrėžia veiksmingo gyvulių naudojimo svarbą siekiant užtikrinti tvarumo ir maisto poreikių pusiausvyrą ir

---

31 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj).

atkreipia dėmesį į rotacinio ganymo ir trumpalaikio ganymo bandomis (angl. *mob grazing*) naudą pašarų produktyvumui, anglies dioksido sekvestracijai, dirvožemio kokybei, biologinei įvairovei ir atsparumui sausroms; pabrėžia, kad reikia didinti informuotumą apie tinkamai valdomų gyvūnų naudą aplinkai;

50. ragina Komisiją suteikti valstybėms narėms daugiau galimybių remti ūkininkus kraštovaizdžio išsaugojimo srityje pagal BŽŪP, kartu mažinant reglamentavimo kliūtis visapusiškam ganyklų naudojimui ir užtikrinant didesnę ES žemės ūkio paskirties žemės apsaugą nuo žemės užėmimo, degradacijos ir konkuruojančių naudojimo ne žemės ūkio reikmėms būdų;

51. pabrėžia, kad ūkininkavimo sistemose augalininkystę svarbu integruoti į gyvulininkystę, kad būtų palengvintas maisto medžiagų perdirbimas, pirmenybę teikiant organinėms, o ne sintetinėms trąšoms, sumažintas cheminių medžiagų naudojimas ir padidintas dirvožemio derlingumas bei biologinė įvairovė;

52. ragina Komisiją, pripažįstant strateginę tradicinių trąšų gamybos ES svarbą Europos konkurencingumui, remti gyvūnų mėšlo naudojimą tam tikriems kultūriniams augalams tręšti ir paspartinti alternatyvių tręšiamųjų produktų, pvz., degazuotojo substrato ir RENURE medžiagų, patvirtinimą ir naudojimą, kad būtų pagerintas maisto medžiagų perdirbimas, sumažinta priklausomybė nuo sintetinių trąšų, importuojamų iš ES nepriklausančių šalių, ir skatinamas gyvulininkystės sistemų žiediškumas; pripažįsta strateginį gyvulininkystės vaidmenį mažinant priklausomybę nuo sintetinių žaliavų ir pažymi, kad didinant degazuotojo substrato ir RENURE naudojimą prisidedama ne tik prie žiedinės ekonomikos, bet ir prie ES ekonomikos priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo, nes mažinamas išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, remiama atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamyba ir mažinama ES priklausomybė nuo importuoto iškastinio kuro;

53. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą dėl tikslinės Nitratų direktyvos[32] peržiūros, kad būtų galima naudoti RENURE trąšas viršijant nustatytą mėšlo naudojimo ribą ir suderinti ją su naujausiais moksliniais įrodymais ir novatoriška tręšimo praktika, įskaitant mėšlo naudojimą, kad būtų skatinamas žiedinis maisto medžiagų valdymas, kartu toliau saugant vandens kokybę; atkreipia dėmesį į naujausius tyrimus dėl valstybėms narėms suteiktų išimčių naudos ir neutralaus poveikio vandens kokybei;

54. ragina Komisiją užtikrinti sąžiningas kainas arba tinkamą kompensaciją selekcininkams, atsižvelgiant į didėjančias trąšų kainas;

---

32 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių (OL L 375, 1991 12 31, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

55. ragina Komisiją investuoti į inovacijas ir infrastruktūrą, kuriomis sudaromos sąlygos plačiau naudoti iš mėšlo gautas trąšas ir biodujas iš gyvulininkystės, laikantis ES klimato ir energetikos srities tikslų;

56. ragina Komisiją iš naujo apsvarstyti būdą, kuriuo žemės ūkio produktai, šalutiniai produktai ir liekamieji produktai klasifikuojami kaip atliekos, kad juos būtų lengviau naudoti kaip prekes; atkreipia dėmesį į tai, kad ūkiniai gyvūnai yra būtinas žiedinės ekonomikos elementas, susijęs su žemės ūkio sektoriumi, ir pabrėžia, kad reikia geriau pripažinti gyvulininkystės indėlį į bioekonomiką, taikant visapusiškesnį požiūrį į maisto medžiagų ir anglies ciklus visose maisto ir ne maisto produktų gamybos srityse; ragina Komisiją savo požiūryje į gyvulininkystės sektorių remtis mokslinių tyrimų rezultatais ir sudaryti palankesnes sąlygas žiediškų pašarų kūrimo moksliniams tyrimams; ragina Komisiją persvarstyti reglamentus dėl žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų, kad būtų supaprastintas nedidelės rizikos produktų, pvz., vilnos, naudojimas;

57. įspėja dėl universalaus sprendimo politikos priemonių, kuriomis siekiama dideliu mastu sumažinti gyvulių populiacijas, nes dėl jų gali dar labiau pablogėti aplinkos būklė ir kilti grėsmė maisto sistemos atsparumui; visų pirma pažymi, kad sumažinus atrajotojų skaičių galėtų pasikeisti žemės naudojimas ir tai turėtų neigiamą poveikį, įskaitant žemės apleidimą, miškų plėtrą, biologinės įvairovės nykimą ir didesnę gaisrų riziką;

58. ragina daugiau investuoti į mokslinius tyrimus ir inovacijas, siekiant optimizuoti augalininkystės ir gyvulininkystės valdymo praktiką ir sumažinti gyvulių ekologinį pėdsaką, įskaitant augalų selekcijos ir gyvūnų veisimo, šėrimo, ganymo ir mėšlo bei laukų tvarkymo metodus, kuriais gerinami tvarumo rezultatai;

59. pabrėžia, kad svarbu turėti strategiją, pagal kurią būtų atsižvelgiama į visą ūkininkavimo ciklą, remiamas optimalus sėjomainos planavimas, kuo labiau didinamas ariamosios žemės naudojimas ir gerinama bei pritaikoma ūkininkų auginamų pašarų sudėtis, pradedant nuo augalų veislių, kurios leidžia sumažinti išmetamųjų teršalų kiekį; pabrėžia, kad svarbu atkurti verslo laisvę žemės ūkyje, kad ūkininkai galėtų plėtoti ir pasirinkti vėdinimo, būsto ir šėrimo sistemas, kurios būtų pritaikytos jų konkrečioms aplinkybėms ir geriausiai atitiktų jų gamybos sistemas;

60. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad su gyvulininkyste susijusios reglamentavimo sistemos būtų kuriamos skaidriai, remiantis patikimais moksliniais duomenimis, visapusiškai dalyvaujant suinteresuotiesiems subjektams, ypač ūkininkams ir gyvulių augintojų organizacijoms, ir taikant ilgalaikius scenarijus, pagal kuriuos būtų galima laipsniškai prisitaikyti; rekomenduoja sprendimų priėmimo procesą grįsti tikromis viešomis konsultacijomis, išsamiais poveikio tyrimais ir nuolatinės grįžtamosios informacijos mechanizmais, kad būtų užtikrintas

veiksmingas ir vietos lygmeniu priimtinas įgyvendinimas;

61. ragina suteikti daugiau politinės erdvės, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos taikyti tikslais grindžiamą požiūrį, taikant ūkių lyginamąją analizę, o ne principu „iš viršaus į apačią“ grindžiamas priemones, o tai reiškia, kad ūkininkai turėtų turėti galimybę laisvai pasirinkti, kokių priemonių imtis, jei jos padeda siekti nustatytų tikslų;

62. ragina Komisiją pasiūlyti priemonių, kuriomis, taikant ekstensyvesnio ūkininkavimo sistemas, būtų stiprinamas gyvulininkystės vaidmuo išlaikant aplinkos ir klimato požiūriu svarbias pievas ir didinamas intensyvių sistemų tvarumas;

***Gyvulininkystės socialinis aspektas ir su konkrečiais sektoriais susiję uždaviniai***

63. pabrėžia, kad gyvulininkystės politikos plėtojimas turi būti tvirtai grindžiamas aukščiausiais moksliniais standartais, užtikrinant subalansuotą ir išsamų su gyvulininkyste susijusio indėlio ir problemų supratimą;

64. pabrėžia, kokia svarbi skaidri, prieinama ir įrodymais pagrįsta mokslinė komunikacija siekiant kovoti su klaidinga informacija ir ideologiniu šališkumu viešose diskusijose dėl gyvulių ir mėsos gamybos ir vartojimo; šiuo atžvilgiu atkreipia dėmesį į tai, kad Pasaulio sveikatos organizacija skatina vartoti gyvūninius baltymus kaip sudedamąją visapusiškos ir subalansuotos mitybos dalį;

65. pabrėžia, kad politiniai sprendimai ir visuomenės požiūris turėtų būti grindžiami patikimais moksliniais įrodymais, atspindinčiais gamybos sistemų įvairovę, jų indėlį į žmonių mitybą, kaimo ekonomiką ir aplinkos tvarumą, taip skatinant pozityvesnį gyvulininkystės sektoriaus įvaizdį, ir kad šiuo tikslu labai svarbu stiprinti mokslo, politikos formuotojų, gamintojų ir vartotojų dialogą skatinant informacija pagrįstą, subalansuotą ir nepoliarizuotą požiūrį į gyvulininkystės vaidmenį Europos visuomenėje; pabrėžia, kad svarbu informuoti vartotojus apie gyvūninių baltymų – visapusiškos ir subalansuotos mitybos sudedamosios dalies – vartojimo naudą;

66. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą iš naujo svarstyti mėsos pavadinimų, naudojamų mėsai ir mėsos išpjovoms įvardyti, klausimą, siekiant apsaugoti gyvūninius produktus ir neleisti jų naudoti negyvūniniams produktams ženklinti, ir mano, kad ši nuostata turėtų būti taikoma ląstelių kultūros produktams ir hibridiniams produktams, sudarytiems iš gyvūninių ir augalinių baltymų mišinio; primena, kad tokia apsauga taikoma pieno produktams; pabrėžia, kad aiškus, sąžiningas ir skaidrus ženklinimas yra labai svarbus siekiant užtikrinti tikrą skaidrumą vartotojams ir propaguoti ES gyvūninių produktų kokybę, be kita ko, atkreipiant dėmesį į jų pripažintas etiketes ir trumpas tiekimo grandines;

67. primygtinai ragina visų lygmenų politikos formuotojus rengiant mitybos gaires laikytis įrodymais pagrįstų standartų, visapusiškai pripažįstant mėsos, pieno produktų ir kiaušinių maistinę, kultūrinę ir ekonominę svarbą, kartu atsižvelgiant į gyvūninių produktų įperkamumą ir valgant gyvūninius produktus realiai suvartojamų baltymų kiekį įvairiuose regionuose;

68. ragina Komisiją persvarstyti Reglamentą (ES) Nr. 1169/2011[33], kad būtų nustatytas privalomas visų ES rinkai pateikiamų produktų, kurių sudėtyje yra mėsos, kilmės ženklinimas, net jei mėsa nėra pagrindinė sudedamoji dalis, aiškiai nurodant ES arba ne ES kilmę; ragina Komisiją įvertinti galimybę nustatyti privalomą mėsos kilmės šalies nuorodą, kai ji naudojama kaip perdirbtų produktų sudedamoji dalis;

69. ragina Komisiją bendradarbiauti su mokslininkais ir pateikti maisto pakaitalų poveikio tyrimus; įspėja dėl nekritiško tradicinius gyvūninės kilmės maisto produktus pakeičiančių maistiniu ir aplinkosauginiu požiūriu netinkamų maisto pakaitalų, įskaitant tuos, kuriuose nėra tų pačių biologiškai aktyvių junginių ar pagrindinių mikroelementų, kurių yra sveikų gyvūnų, auginamų aukštos kokybės sistemose, natūralioje mėsoje, propagavimo, ir ypač įspėja dėl jų įtraukimo į vaikams ir jaunimui skirtus maisto krepšelius mokyklose; pažymi, kad tradiciniai gyvūninės kilmės maisto produktai kartu su augaliniais maisto produktais gali prisidėti prie subalansuotos ir maistingos mitybos;

70. reikalauja, kad Komisija, prieš pateikdama naujus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, darančių poveikį žemės ūkio sektoriui, atliktų išsamų poveikio vertinimą, grindžiamą naujausiais moksliniais įrodymais, ir tinkamai konsultuotųsi su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais;

71. reiškia didelį susirūpinimą dėl didėjančios paskatos propaguoti sintetinius maisto produktus, pvz., laboratorijoje užaugintus baltymus, neturint įtikinamų mokslinių įrodymų dėl jų saugos, pramonės perspektyvumo ir naudos aplinkai; pabrėžia, kad prieš siūlant bet kokią naują besiformuojančių maisto technologijų reglamentavimo sistemą, visų pirma naudojant aiškų ir tinkamą ženklinimą, reikia atlikti tinkamus moksliniais įrodymais pagrįstus poveikio vertinimus, atsižvelgiant į visus aspektus, susijusius su

---

33 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1169/oj).

sauga, poveikiu aplinkai, poveikiu rinkai ir vartotojų apsauga;

72. pabrėžia atrajotojų ekologinį vaidmenį ir natūralios mėsos maistinę vertę ir pabrėžia, kad sintetinių maisto produktų gamyba labai priklauso nuo labai industrializuotų, energijai imlių procesų, kuriems reikia daug cheminių medžiagų, o tai prieštarauja ES propaguojamiems tvarumo principams; atkreipia dėmesį į tai, kad iki šiol sintetinis maistas nebuvo nei perspektyvus sprendimas, nei saugi alternatyva tradicinei žemės ūkio ir gyvulininkystės produkcijai ir kad jo propagavimas galėtų kelti pavojų tūkstančiams šeimos ūkių; ragina Komisiją atlikti griežtus ir nepriklausomus sintetinių maisto produktų vertinimus, susijusius su poveikiu sveikatai, aplinkai ir socialiniu bei ekonominiu poveikiu, taip pat su vartotojų apsaugos problemomis ir poveikiu tradicinei žemės ūkio ir gyvulininkystės produkcijai; ragina nustatyti, kad esamos reglamentavimo sistemos būtų aiškiai orientuotos į vartotojų, Europos gamintojų ir kaimo vietovių apsaugą;

73. pabrėžia esminį gyvulininkystės sektoriaus vaidmenį prisidedant prie apsirūpinimo maistu saugumo, darbo vietų kūrimo, lokalumo išsaugojimo ir skatinimo bei ekonominio stabilumo visoje ES; apskritai pripažįsta, kad gyvulininkystė yra ne tik maisto ir aplinkosaugos paslaugų teikėja, bet ir socialinės atsakomybės, deramų darbo sąlygų ir kaimo plėtros skatinamasis veiksnys; pabrėžia, koks svarbus BŽŪP rezultato rodiklis (I.24) „Darbo vietų kūrimas kaimo vietovėse“, nes jis atkreipia dėmesį į gyvulininkystės, visų pirma šeimos valdomų ir nedidelių ūkių, vaidmenį;

74. pabrėžia, kad be tinkamo finansavimo šis sektorius taps vis nepatrauklesnis jaunimui, todėl kils ne tik darbo vietų praradimo, bet ir ES konkurencingumo mitybos ir socialinėje srityje mažėjimo pavojus;

75. atkreipia dėmesį į tai, kad svarbu pripažinti ir pabrėžti esminį moterų vaidmenį gyvulininkystės ūkiuose, kuriuose jos, be kasdienio darbo ūkyje, dažnai yra atsakingos už žinių valdymą ir perdavimą iš kartos į kartą; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad šeimos ūkiai, kuriuose pagrindinis vaidmuo tenka moterims ir šeimai, yra Europos gyvulininkystės produkcijos pagrindas ir jie turėtų būti remiami konkrečiomis politikos priemonėmis, kuriomis būtų pripažįstama jų ekonominė, socialinė ir kultūrinė reikšmė; todėl mano, kad į Europos viešąją politiką turėtų būti veiksmingiau įtrauktas lyčių aspektas propaguojant tikslines priemones ūkininkėms remti, užtikrinant lygias galimybes, jų indėlio matomumą ir geresnes galimybes mokytis, gauti finansavimą ir būti atstovaujamoms sprendimų priėmimo procesuose;

76. pabrėžia esminį žemės ūkio ir gyvulininkystės produkcijos vaidmenį teikiant socialinę naudą bendruomenėms, t. y. išlaikant atvirą erdvę, švietimą ir ūkiuose teikiant priežiūrą, t. y. „žaliąją terapiją“, specialiųjų poreikių turintiems asmenims; pabrėžia, kad reikia

išlaikyti žemės ūkio ir gyvulininkystės produkciją visuose ES regionuose, sudaryti palankesnes sąlygas būtent šioms „žaliosios terapijos“ formoms ir tinkamai atlyginti ūkininkams už jų darbą;

77. pabrėžia ūkininkų psichikos sveikatos ir gerovės svarbą ir ragina į būsimas BŽŪP priemones įtraukti psichologinę paramą, administracinį supaprastinimą ir profesinio bei asmeninio gyvenimo pusiausvyros priemones, taip pat kovos su izoliacija priemones;

***Gyvūnų ligos***

78. pabrėžia, kad gyvūnų ligos turi didelių socialinių ir ekonominių, aplinkosauginių ir su gyvūnų gerove susijusių padarinių ūkių, subnacionaliniu, nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis; pabrėžia, kad jų poveikį gyvulininkystės produkcijai dar labiau padidins pakilusi temperatūra, vėjo greitis ir vis dažnėjantys ekstremalūs su klimatu susiję reiškiniai, ir šį klausimą reikia spręsti;

79. pabrėžia, kad reikia stiprinti stebėsenos ir prevencines priemones, kad būtų išvengta gyvūnų ligų perdavimo ES viduje tiek iš ES, tiek iš ES nepriklausančių šalių, ir ragina sistemingai vertinti biologinės saugos pažeidžiamumą ES, daugiausia dėmesio skiriant žinomų ir naujų ligų patekimo į ES būdams;

80. pabrėžia, kad ES bet koks gyvūnų ligų prevencijos ar kontrolės nevykdymas vienoje valstybėje narėje gali turėti tiesioginių pasekmių kitoms valstybėms narėms ir reikalauja koordinuoto atsako; todėl pabrėžia prevencijos, visų pirma skiepijimo, ankstyvo nustatymo ir pasirengimo, tinkamo keitimosi informacija ir koordinavimo tarp valstybių narių, taip pat ekonominio kompensavimo priemonių, teikiamų gyvulių augintojams, kurie patiria tiesioginę ir netiesioginę žalą dėl sveikatos priemonių taikymo, svarbą ir ekonominį efektyvumą;

81. ragina Komisiją ir valstybes nares teikti veiksmingoms ir efektyvioms prevencijos ir kontrolės programoms įgyvendinti būtinus išteklius, įskaitant finansinę, veterinarinę, techninę ir administracinę paramą, taip pat gyvūnų, kurie yra atsparesni naujoms ligoms, genetinės atrankos mokslinius tyrimus;

82. pabrėžia, kad svarbu laiku imtis efektyvių veiksmų gyvūnų ligų plitimui kontroliuoti; ragina Komisiją sustiprinti specialų skubaus įspėjimo ir reagavimo mechanizmą, kuris būtų aktyvuojamas įtarus arba patvirtinus gyvūnų ligų protrūkį, siekiant užtikrinti, kad nacionalinės valdžios institucijos ir Komisija tikruoju laiku keistųsi informacija apie epidemiologinę padėtį, palengvinti rizikos vertinimo ir kontrolės priemonių koordinavimą tarp valstybių narių ir užtikrinti tinkamą komunikaciją su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, visų pirma ūkininkais ir vartotojais;

83. palankiai vertina tai, kad iki 2023 m. ES jau buvo pasiekusi pusę savo 2030 m. tikslo 50 proc. sumažinti antimikrobinių medžiagų

pardavimą ir naudojimą veterinarijoje 2023 m.; pabrėžia, kad reikia toliau dėti šias pastangas ir plėtoti ES koordinuojamą požiūrį į gyvūnų ligų prevenciją ir nustatymą, taikant ankstyvą stebėseną, skiepijimą ir biologinio saugumo priemones, kad būtų išvengta gyvūnų ligų plitimo, kuris galėtų trukdyti siekti antimikrobinių medžiagų kiekio mažinimo tikslo;

84. pabrėžia, kad svarbu kurti pažangias diagnostikos priemones, prognozavimo modelius ir dezinfekavimo metodus; ragina Komisiją apsvarstyti galimybę toliau stiprinti ES gyvūnų sveikatos standartus, kad būtų apsaugota gyvulininkystė, įskaitant nuostatas dėl laukinių gyvūnų populiacijų, keliančių infekcinių ligų riziką, mažinimo ar atskyrimo ir, prireikus, dėl tikslinio gyvūnų skiepijimo, papildant atsakingą gyvulių atranką ir veisimą, nes tai gali padėti sumažinti endeminių ir naujų ligų paplitimą;

85. ragina Komisiją pripažinti veterinarinių vaistų sektoriaus vaidmenį ir remti jo pastangas perkelti biotechnologijas iš laboratorijos į ūkį spartinant ir racionalizuojant reglamentavimo procesus, finansuojant ir plečiant gyvūnų sveikatos biotechnologijas, informuojant ūkininkus ir plačiąją visuomenę apie jų naudą, keliant darbo jėgos kvalifikaciją ir ją perkvalifikuojant, taip pat remiant duomenų rinkimą ir dirbtinio intelekto naudojimą ūkiuose ir gyvūnų sveikatos sektoriuje;

86. ragina Komisiją pagerinti šių tiesioginių ir netiesioginių išlaidų stebėseną ir ataskaitų teikimą, kad būtų padidintas ES ir valstybių narių paramos priemonių veiksmingumas ir sparta; atsižvelgdamas į tai pažymi, kad FAO sukūrė naują priemonę, vadinamąją „OutCosT“ (angl. OUTbreak COSting Tool), kuri suteikia galimybę šalims įvertinti finansinę naštą, susijusią su gyvūnų ligų protrūkiais ir jų kontrolės priemonėmis;

87. pritaria valstybių narių grupės išsakytam raginimui Komisijai pritaikyti ES požiūrį į kovą su gyvūnų ligomis, kai tinkama ir atsižvelgiant į rūšį ir ligas, naudojant skiepijimą kaip prevencinę priemonę, sudarančią platesnio priemonių rinkinio dalį;

88. vis dėlto pabrėžia, kad skiepijimas yra dar veiksmingesnis, kai jis papildoma biologinio saugumo ir priežiūros priemonėmis; pabrėžia, kad skiepijimo priemonės turi būti derinamos su genetinės atrankos programomis, skirtomis imunologiniam atsparumui, ypač vietinių veislių ir pažeidžiamose vietovėse, didinti, siekiant užtikrinti ilgalaikę apsaugą; pabrėžia, kad pastangos šioje srityje turi būti intensyvinamos ir remiamos pasitelkiant prieinamas ir įperkamas vakcinas, biologinio saugumo priemones, kurios būtų tinkamai pritaikytos prie rizikos lygio, ir papildomą specialų finansavimą nukentėjusiems ūkininkams visose valstybėse narėse pagal BŽŪP po 2027 m.;

89. pabrėžia koordinuoto požiūrio į gyvūnų sveikatą, apimančio proaktyvias investicijas į mokslinius tyrimus, stebėsenos sistemas,

vakcinų kūrimą ir gydymo galimybes, svarbą siekiant valdyti tiek žinomas, tiek naujas ligas; pripažįsta, kad kuriamos DIVA (užkrėstų ir paskiepytų gyvūnų diferencijavimo) vakcinos, kurios suteikia galimybę atskirti patogenu užkrėstus gyvūnus ir nuo jo paskiepytus gyvūnus; todėl ragina Komisiją atsižvelgti į naujausius mokslo pasiekimus ir peržiūrėti Reglamentą (ES) 2016/429[34], siekiant sukurti naują sveikatos būklės kategoriją, vadinamą „nesergantis jokia liga dėl skiepijimo“; ragina Komisiją skatinti investicijas į DIVA vakcinų mokslinius tyrimus ir plėtrą pagal programą „Europos horizontas“ ir paspartinti jų naudojimą tarp ūkininkų;

90. ragina Komisiją remti investicijas į biologinį saugumą ūkiuose skiriant didesnį finansavimą, įskaitant finansavimą ne pagal BŽŪP; ragina Komisiją stiprinti gyvūnų sveikatos priemones ES žemės ūkio sektoriuje koordinuojant mokslinius tyrimus, veterinarinių vakcinų, naujų antigenų ir diagnostikos reagentų bei imunologinių veterinarinių vaistų bendrą pirkimą, kaupimą ir tiekimą ES lygmeniu taikant pasirengimo bei ankstyvo aptikimo mechanizmą ir skatinant šių vakcinų kūrimą ES; ragina Komisiją užtikrinti tinkamą šio mechanizmo finansavimą;

91. ragina kaupti strategines atsargas, kad naujų epidemijų atveju būtų galima greičiau reaguoti; pabrėžia, kad reikia skubiai sukurti centralizuotą ir suderintą gyvūnų skiepijimui skirtą duomenų bankų sistemą visose valstybėse narėse; atkreipia dėmesį į tai, kad tokia sistema pagerintų atsekamumą, ligų priežiūrą, padėtų laiku reaguoti į protrūkius ir prisidėtų prie bendro ES gyvūnų sveikatos ir maisto saugos politikos veiksmingumo; pažymi, kad išsamus skiepijimo duomenų bankas palengvintų tarpvalstybinį bendradarbiavimą, užtikrintų atitiktį ES standartams ir suteiktų vertingų įžvalgų politikos plėtojimui, moksliniams tyrimams ir tvariam gyvulių sveikatos valdymui;

92. remia mokslinius tyrimus, susijusius su naujomis maisto produktuose esančių virusų inaktyvinimo technologijomis, pvz., apdorojimu esant aukštam slėgiui, kuris pasirodė esąs perspektyvus maisto saugos ir kokybės išsaugojimo metodas; pabrėžia, kokios svarbios konkrečios gyvūnų mitybos ir pašarų formos užkertant kelią tam tikrų ligų plitimui ir gerinant bendrą gyvūnų sveikatą ir atsparumą;

93. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares remti regionines valdžios institucijas ir su jomis bendradarbiauti, taip pat konsultuotis su ūkininkais rengiant ir įgyvendinant šių ligų prevencijos, skiepijimo nuo jų ir jų mažinimo planus, kartu kuo labiau vengiant gyvūnų naikinimo;

---

[34] 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/429 dėl užkrečiamųjų gyvūnų ligų, kuriuo iš dalies keičiami ir panaikinami tam tikri gyvūnų sveikatos srities aktai, (Gyvūnų sveikatos teisės aktas) (OL L 84, 2016 3 31, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj).

94. ragina ES, pramonės suinteresuotuosius subjektus ir tarptautinius partnerius glaudžiau bendradarbiauti užtikrinant, kad ištekliai būtų skiriami veiksmingai ir kad būtų dalijamasi žiniomis siekiant pagerinti ligų valdymą ir prevenciją;

95. ragina Komisiją padidinti ES finansavimą likvidavimo ir kontrolės sistemoms valstybėse narėse; rekomenduoja sukurti visapusiškas ekonominės paramos sistemas, įskaitant kompensavimo sistemas, apimančias visą tiekimo grandinę, siekiant užtikrinti, kad visos susijusios šalys, visų pirma gyvulių augintojai, gautų tinkamą pagalbą; pabrėžia, kad rimtų gyvūnų ligų protrūkių, dėl kurių patiriama didelių ekonominių nuostolių, atvejais turi būti teikiama spartesnė finansinė parama, kad būtų sumažintas netikrumas ir išlaikytas ekonominis tęstinumas; ragina valstybes nares supaprastinti paraiškų dėl paramos vertinimą, pašalinti nereikalingas administracines kliūtis ir nustatyti aiškius paramos išmokėjimo terminus, siekiant padėti ūkininkams geriau planuoti ir stabilizuoti savo veiklą;

96. palankiai vertina Komisijos 2025 m. BŽŪP supaprastinimo ir konkurencingumo dokumentų rinkinyje pateiktą pasiūlymą padidinti BŽŪP pajėgumą teikti finansinę ir veiklos paramą ūkininkams, nukentėjusiems nuo gaivalinių nelaimių, nepalankių su klimatu susijusių meteorologinių reiškinių ar gyvūnų ligų, nustatant papildomą išmoką krizės atveju, kurias valstybės narės galėtų sutelkti pagal kaimo plėtros fondus; mano, kad pagal būsimą BŽŪP taip pat turi būti aktyviai remiami ūkininkų pajėgumai kovoti su gyvūnų ligų plitimu ir epidemijomis, visų pirma skiriant gerokai didesnį biudžetą krizių valdymo priemonėms ir žemės ūkio krizių rezervui, kurį būtų galima greitai ir veiksmingai panaudoti nukentėjusiems ūkininkams remti;

97. ragina valstybes nares papildyti šią iniciatyvą toliau plėtojant rizikos valdymo sistemas, pritaikytas su gyvūnų ligomis susijusioms krizinėms situacijoms, be kita ko, sudarant palankesnes sąlygas naudotis draudimo sistemomis ir savitarpio pagalbos fondais; ragina Komisiją pasiūlyti sukurti naują Europos perdraudimo priemonę, pagal kurią būtų galima apdrausti riziką, susijusią su naujomis epizootinėmis ligomis, ir užtikrinti, kad visos žemės ūkio valdos turėtų galimybę sudaryti draudimo sutartis, kad apsisaugotų nuo epizootinių ligų;

98. ragina Komisiją įvertinti galimybę įsteigti Europos gyvūnų sveikatos fondą, kad būtų galima greitai ir teisingai teikti paramą ligų protrūkių atveju; pabrėžia, kad, atsižvelgiant į įvairių gyvūnų ligų keliamą riziką, labai svarbu skirti lėšų gyvūnų genetiniam tobulinimui, kad būtų sukurtos ligoms atsparesnės veislės ir taip sustiprintas ES apsirūpinimo maistu saugumas ištikus galimoms sveikatos krizėms;

99. primygtinai ragina Komisiją bendradarbiauti su tarptautiniais

prekybos partneriais siekiant užtikrinti, kad būtų priimti regioniniai prekybos draudimai ir pripažinti inaktyvacijos metodai, pvz., virimas ir ilgas vytinimas, taip sumažinant nereikalingą ekonominę žalą ES gyvulininkystės pramonei;

100. primygtinai ragina Komisiją įvertinti galimybę kai kuriais konkrečiais atvejais taikyti biologinio saugumo valdymu ir gyvulininkystės praktika grindžiamą lėšų rezervavimo mechanizmą, įvertinant jo taikymą tarptautiniame kontekste kartu su patikimiausiais ES prekybos partneriais;

101. primygtinai ragina Komisiją įvertinti riziką, kylančią dėl didėjančio laukinių kanopinių gyvūnų skaičiaus, ir jos poveikį gyvūnų sveikatai, visuomenės sveikatai ir biologinei įvairovei; atsižvelgdamas į tai, mano, kad būtina įgyvendinti horizontaliąsias priemones, kuriomis būtų siekiama tinkamai valdyti perteklinį šių gyvūnų skaičių;

***Prekybos aspektai***

102. pabrėžia, kad ES gyvulininkystės sektorius yra ypač pažeidžiamas dėl įvairių išorės sukrėtimų, įskaitant sveikatos krizes, ekstremalius meteorologinius reiškinius, kainų svyravimą ir tiekimo grandinių sutrikimus, taip pat dėl didėjančios konkurencijos iš ES nepriklausančių šalių, kurių produktai ne visada atitinka aukštus ES aplinkos, gyvūnų gerovės, sveikatos ir maisto saugos standartus, o tai paaiškina ūkininkų išreikštą susirūpinimą dėl abipusiškumo trūkumo ir nesąžiningos pasaulinės konkurencijos; todėl pabrėžia, kad reikia užtikrinti vienodas konkurencijos sąlygas tarptautinėje rinkoje, siekiant apsaugoti Europos įmonių ekonominį gyvybingumą ir prekybos susitarimuose užtikrinti abipusius standartus; todėl ragina sudarant prekybos susitarimus atsižvelgti į šio sektoriaus pažeidžiamumą;

103. ragina kitoje daugiametėje finansinėje programoje sukurti specialią priemonę, pagal kurią būtų teikiama tikslinė parama žemės ūkio sektoriams, įskaitant gyvulininkystės sektorių, kurie gali patirti sutrikimų arba kuriuose būtina atlikti koregavimus dėl galiojančių prekybos susitarimų poveikio;

104. atkreipia dėmesį į tai, kad tokiomis aplinkybėmis, kai gyvūninių produktų ir visų pirma mėsos vartojimas ES – geriausiu atveju – nekinta, tačiau tikimasi, kad gyvūninių baltymų paklausa pasaulyje didės, turėtų būti pripažinta ekonominė eksporto ir ES, kaip pasaulinės lyderės klimatui ir gyvūnams nekenkiančio žemės ūkio, žinių, technologijų ir praktikos eksporto siekiant pereiti prie tvarumo pasaulinėse rinkose srityse, pozicijos svarba, kartu užtikrinant ES apsirūpinimo maistu savarankiškumą; pabrėžia, kad tai galėtų paskatinti mokslinius tyrimus, inovacijas, investicijas ir užimtumą; pabrėžia, kad šiomis aplinkybėmis investicijos į geresnę gyvulių kokybę ir genetinį atsekamumą tampa labai svarbios siekiant patenkinti pasaulinę didelės maistinės vertės gyvūninių produktų

paklausą;

105. apgailestauja dėl to, kad mūsų prekybos partneriai ne visada laikosi ES plataus užmojo sveikatos, gyvūnų gerovės, aplinkos ir kitų tvarumo standartų ir tikslų; todėl primygtinai tvirtina, kad ES gyvulių augintojai nekonkuruoja vienodomis sąlygomis su ne ES gamintojais tiek tarptautinėse rinkose, tiek ES vidaus rinkoje;

106. pažymi, kad, nors visi ES rinkai pateikiami importuoti maisto produktai turi atitikti tinkamus ir aukštus su galutiniais produktais susijusius ES standartus, kurie taikomi neatsižvelgiant į tai, ar produktas gaminamas šalies viduje, ar importuojamas, importuojamiems produktams paprastai netaikomi gamybos reikalavimai (vadinamieji perdirbimo ir gamybos metodai);

107. primygtinai tvirtina, kad, atsižvelgiant į Komisijos išvadas dėl ES sveikatos ir aplinkos apsaugos standartų taikymo importuojamiems žemės ūkio ir žemės ūkio maisto produktams, yra politikos galimybių siekti, kad importuojamiems produktams būtų taikomi sveikatos, aplinkos apsaugos ir gyvūnų gerovės reikalavimai, susiję su perdirbimo ir gamybos metodais, laikantis PPO taisyklių; pripažįsta, kad prieš taikant gamybos standartus importui visada būtina atlikti kiekvieno konkretaus atvejo vertinimą, kaip nurodyta Komisijos ataskaitoje;

108. ragina Komisiją užtikrinti didesnį savo prekybos ir tvarumo politikos suderinamumą įtraukiant aplinkos, gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės standartų abipusiškumą į kiekvieną gamybos etapą, visuose prekybos susitarimuose, dėl kurių deramasi, numatant „veidrodines“ nuostatas, siekiant užtikrinti, kad importuojami produktai, kurie neatitinka ES standartų, nebūtų pateikiami ES rinkai; ragina Komisiją užtikrinti ir stiprinti tinkamą ir griežtą importo kontrolę, kad būtų apsaugoti vidaus gamintojai ir ES vartotojai;

109. ragina Komisiją stiprinti gerai finansuojamą ES skatinimo politiką, didinant ES žemės ūkio produktų, įskaitant gyvūninius produktus, biudžetą, ir užtikrinti nuolatinę paramą geografinėms nuorodoms tarptautinėje prekyboje, kaip pagrindiniam kokybės, atsekamumo ir kaimo plėtros ramsčiui; pabrėžia, kad gyvulininkystės sektoriui tenka didelė dalis Europos geografinių nuorodų, kurios pateikiamos ant tokių produktų kaip sūriai, dešros, kumpiai ir šviežia mėsa ir kurios yra iš kartos į kartą perduodamos patirties ir gamybos metodų, glaudžiai susijusių su jų kilmės regionais, rezultatas;

110. pabrėžia, kad kokybės ženklai ne tik parodo gamintojų darbą, bet ir apsaugo tradicinę praktiką, skatina Europos gastronomijos įvairovę ir padeda išsaugoti gamybos vietų kultūrinį tapatumą; be to, pabrėžia, koks svarbus aiškus ir tikslus ženklinimas siekiant pagerinti produktų atsekamumą ir apsaugoti vartotojus tiek už ES ribų, tiek ES viduje nuo klaidinančios rinkodaros praktikos, pvz., europietiškai skambančių ar panašių pavadinimų, kurie klaidingai

rodo, kad produktai yra ES ar vietos kilmės ar kokybės, naudojimo;

111. ragina Komisiją toliau remti ūkininkų pastangas laikytis ES standartų, kad būtų išvengta konkurencingumo praradimo ir vėlesnio ES gamybos perkėlimo į ES nepriklausančias šalis, kuriose taikomi žemesni gyvūnų gerovės, gamybos ir socialiniai standartai, ir užtikrinti, kad gamintojai galėtų gauti finansavimą gyvulių genetikai gerinti, kad konkurencingumas būtų stiprinamas užtikrinant kokybę, o ne kiekybę;

°

° °

112. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.